

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 06/2005**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 21.06.2006. године

НАСТАВЉЕНО 21.06.2006. ГОДИНЕ
Са почетком у 9,30 часова

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Богдан Станковић,**
- **Пуномоћник оштећеног адв. Драгољуб Тодоровић,**
- **Опт. Медић Слободан и његов бранилац адв. Перковић Мирослав,**
- **Опт. Петрашевић Перо и његов бранилац адв. Левајац Зоран,**
- **Опт. Медић Александар и његов бранилац адв. Фајфрић Жељко,**
- **Опт. Вуков Александар са браниоцем адв. Левајац Зораном и**
- **Опт. Медић Бранислав.**

Шта нам је са адв. Јеврић Зораном? Хоћете га Ви мењати? Добро.

- **За адв. Јеврић Зорана јавља се адв. Перковић Мирослав који изјављује да ће на данашњем главном претресу бранити опт. Медић Бранислава.**

Јел то у реду? Хвала.

Да ли нам је приступио сведок Делић Жељко?

Сведок ДЕЛИЋ ЖЕЉКО

Значи, имамо све услове да држимо главни претрес.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Само да вас обавестим док дође сведок ми смо тражили од Управе Окружног затвора да нас обавесте, пре свега у вези Вуков Александра, значи, на који начин би се могло спровести та терапија која је предложена да нам они укажу какве су могућности да се то обави и да нам то одговоре у што краћем року. Такође, за Петрашевића Перу смо тражили да нам дају да их прегледа пре свега њихов лекар и да нам дајудијагнозу да би могли даље видети шта да поступамо.

Још само вама да кажем на главном претресу од 12.05. Ви сте изнели, за адв. Левајац Зорана, предлог да се Петрашевићу врате ствари из депозита и рекли сте да ћете да доставите суду писмени поднесак у вези тих ствари, да ће бити тачно набројани. Међутим, тај писмени поднесак ми немамо у списима предмета, па бих Вас ја молила ако Ви сте доставили да нам доставите копију, ако нисте да га доставите и ми ћемо по томе одмах да поступимо. Ето то је толико што се тиче ових претходних ствари.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ако дозволите, ако сте већ то поменули ја бих Вас само замолио председнице већа, да Вам предам поднесак са комплетном расположивом медицинском документацијом везано за четврто-оптуженог Вуков Александра да би у датом тренутку могла да се изврши једна целовита анализа његовог здравственог стања и посебно његовог актуелног стања. Ако дозвољавате, ја би то предао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да изволите.

Бранилац опт.Вуков Александра доставља суду медицинску документацију у вези здравственог стања овог оптуженог.

Хвала лепо.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Што се тиче поднеска, поднесак је достављен. Проверићу ово што сте рекли да случајно није нека техничка мањкавост, углавном је све оно што смо прослеђивали стизало уредно и не знам о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви видите, па нам доставите копоју.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је од ових техничких ствари. Јел смо још нешто имали? Ја мислим да нисмо ништа. Јел сте добили, колега Левајац, јел сте

добили, тражили сте здравствено стање онај извештај из Окружног затвора ја сам дала налог да се то фотокопира?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Јесам, видео сам тај документ да нису у могућности да спроводе физикалну терапију када је Вуков у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, то што сте Ви тражили па да видим само да ли сте примили. У реду, можете увести. Дobar дан.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Делић Жељко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас сте позвани да будете саслушани пред судом у својству сведока, Ви то знате, јел тако? Да ли познајете овде присутне оптужене?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете их? У каквим сте односима са њима? Нормални, коректни, нисте с неким у завади, или у неким односима свађе или било какве?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У родбинским односима да ли сте?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Добро. Пре него што кренемо са Вашим саслушањем даћете нам само неке личне податке. Име оца?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Петар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где станујете, на којој адреси?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: У Бајмоку, Сунчана 4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту смо имали доста проблема око Ваше адресе?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Сад сам се преселио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове, извињавам се?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Сунчана 4, Бајмок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ветеринарски техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте запослени?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте и где рођени?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: 26. марта 1972. године у Нашицама, Општина Нашице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо Вас такође упозорити, да као сведок сте дужни да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело и такође сте дужни да испричате све што знате у вези догађаја за који ћемо Вас питати. Осим тога, такође сте дужни да испричате све и на питања одговарате, не само суда, него и браниоца и пуномоћника, сем оних ствари које би Вас лично или Ваше блиске родбину изложили великој материјалној штети, кривичном гоњењу, евентуално само на таква питања нисте дужни да одговарате пред судом. Испред Вас се налази заклетва коју сте дужни такође да прочитате. Изволите.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Упозорен, поучен, положио заклетву, па изјави:

Ви сте дали исказ пред истражним судијом овог суда, јел тако, сећате се, то није било давно, то је било 2005. године и дали сте такође исказ пред Управом за борбу против организованог криминала и то се сећате претпостављам у седмом месецу 2005, јел тако?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: У милицији тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У седмом месецу 2005. јел тако?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се шта сте ту рекли, шта сте у том исказу рекли? Јел остајете при томе?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Остаје при исказу из претходног поступка, с тим што објашњава:

Сада ћете нам овако испричати све у вези Вашег ступања у јединицу, кад сте ступили, зашто сте ступили, шта сте тамо радили, јел сте ишли на неки терен, значи испочетка цео догађај?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па то сам све дао у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али тада је био само судија, значи, ту је био истражни судија, сад је овде веће, ту су окривљени, ту је публика, морате све испричати испочетка врло детаљно.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па сад хоће ли то бити детаљно у оним цртама како сам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо Вас усмеравати, све што треба ми ћемо Вам поставити питања, Ви крените. Значи, од момента кад сте дошли, како сте дошли? Не мислим којим превозним средством него мислим како сте по чијем сазнању, ко Вам је пренео?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па у Ђелетовце у "Шкорпионе" сам прешао из Немаца, а то је село крај села. Значи, терен који смо делили буквално, с једне стране реке су "Шкорпиони" били на терену, а с друге стране смо ми као војска Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српске Крајине?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да. У међувремену, да кажем искрено ми нисмо имали плату никакву тамо у војсци. Ја сам био заменик начелника везе. Нисмо примања имали никаква, ништа. Ја сам избеглица већ тада био у Крајини, буквално фамилија ми није имала од чега да живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле сте избегли?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја сам између Осијека и Нашица, из Беолоза. Е тамо је била плата у "Шкорпионима" и због тога сам прешао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је била плата у "Шкорпионима"?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па тад кад сам ја прешао онда је била, не могу Вам тачно, али негде око да кажем око 250 марата у врх главе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви сазнали да они имају те плате добро, да кажемо?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па имао сам пријатеља који су радили тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су Вам то рекли?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Дружили смо се, састајали смо се и на линији смо се састајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и Ви сте одлучили да пређете?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том моменту та јединица како се звала, јел већ имала назив "Шкорпиони"?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: "Шкорпиони".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И код кога сте Ви дошли кад сте дошли у Ђелетовце?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па у извиђачку јединицу сам прво стигао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, коме сте се прво јавили чим сте дошли у касарну?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Прво коме сам се јавио, ја мислим да је то био Љубобратовић, јер били смо у неким доста добрим односима и са терена смо се познавали и ја мислим да сам се њему обратио и онда је он, он или Црногорац ме одвео код Боце на разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боца је?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Слободан Медић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободан Медић? Добро. И отишли сте код њега?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: На разговор и тамо сам био примљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је он рекао? Шта сте Ви њему рекли, а шта он Вама?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па нема ту шта, кад се пријави у јединицу види се да ли се испуњавају нормални услови што се мене тиче као војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте му рекли ја бих желео да пређем у Вашу јединицу, волео бих да радим овде? Па то Ви мени испричајте, ја не знам шта сте Ви рекли?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па слушајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па отпрлике, нисам мислила од речи до речи?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ту су се потписивали уговори на 6 месеци, неки мислим на 3 месеца као радник обезбеђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви постали, шта Вам је он, на које место Вас је распоредио?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па распоређен сам био у извиђаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах, чим сте дошли у Ђелетовце?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: У извиђаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су радили извиђачи ту у Ђелетовцима?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Надледање терена, значи извиђања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих нафтних поља?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Територија, нафтних поља, значи која су била обезбеђена с једне стране и нека која нису била обезбеђена с друге стране која су се налазила у некој мртвој зони, то смо извиђали и контролисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је тада рекао Вама када да почнете да радите?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Тачно не знам. Ја колико се сећам да сам у "Шкорпионе" дошао негде у фебруару, марту, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: 1994.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1994. или 1995. кад сте дошли, јел се сећате?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја мислим '94.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У фебруару?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да, кад сам ступио у јединицу па сам задржао...
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он Вас је распоредио где?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: У извиђаче, јединица извиђача.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте, јел сте добили неку униформу, опрему неку?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Опрему сам задужио, аутоматску пушку и муницију и оно што се каже униформу, чизме.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву униформу сте добили?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Маскирну.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ону зелену?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Комбинезон зелени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још неку или само ту зелену?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Тада само зелену униформу маскирну.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте на главу нешто добили да носите?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Беретку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Мислим да је црна била.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црна беретка? Да ли је тада униформа имала неке ознаке, амблеме неке?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Тада мислим још да нисмо имали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад добијате?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја мислим амблеме да смо добили негде у априлу тек 2004., заправо не баш у априлу, малопре ако је била.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: 1994.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1994?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Кад смо на терен у Подзвизд у Велику Кладушу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте одмах почели да радите ту?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми нешто реците, Ви док сте били тамо у војсци Републике Српске Крајине, јел сте Ви били као војник, или сте били као цивилни привојсци, откуд Ви тамо? Јел сте служили војни рок или шта сте радили?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја сам '92. послат на служење војног рока у Туприју и одатле сам се вратио у Крајину где сам пребачен у посебну јединицу милиције у Антин. Ту сам био 2 месеца.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као војник?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Као војник, јер мени су признали учешће у рату пре тога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте били на ратишту?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па од Осјека па до Вуковара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте пре тога били?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Пре доласка у војску у мају 1992. сам имао 11 месеци учешћа у рату.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И поред тога сте морали служити војни рок?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам тих 11 месеци уписано у радну књижицу?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам признато?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Као војни рок, као војни рок ми је признат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то тамо што сте били, што кажете да сте били 11 месеци укупно пре него што је дошло до одслужења војног рока, јел Вам то признато у војни рок?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: То ми је признато у војни рок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 11 месеци и Ви сте требали да одслужите разлику, јел тако?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да одслужим, у ствари само обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, колико Вам је било остало месеци?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па 4 месеца сам служио војног рока у Ћуприји и још 2 месеца као резервиста у Крајини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је 18 месеци, годину и по дана?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ратно је стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су Вам продужили, јел то разлог био?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па то је највероватније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми не знамо зато нам објасните, то је због ратног стања су вам продужили?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па највероватније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И сад Ви сте били тамо у војсци Републике Српске Крајине као војник? У Нијемцима?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Уговорац, војник под уговором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па војник под уговором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, по вашој вољи једноставно сте Ви ту као добровољац да кажемо, јел тако?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то вам није никакве везе било са војним роком?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То време овде?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, кад прелазите у "Шкорпионе", јел вам то се рачуна као војник или вам се рачуна као добровољац и да ли Вам је то уопште уписано у радну књижицу?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ништа ми у радну књижицу није уписано, а како се води то уопште ме није брига нити ме занима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам да Вас није брига, али нас је брига па зато Вас питам?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па можете рачунати како хоћете, хоћете као добровољац јер сам ја добровољно '91. ушао у касарну, кад сам побегао из града у Осијек сам побегао у касарну добровољно, али под морање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а у Ћелетовце сте дошли добровољно?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: У Ћелетовце сам отишао добровољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без морања? Значи, дошли сте као добровољац?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Значи, ја сам цело време рата и пре одслужења војног рока у Ћуприји и после војног рока у Ћуприји ја сам био добровољац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви у Ћуприји завршили Ваш војни рок кад сте провели та 4 месеца, јел сте тиме завршили војни рок, званичан, државни војни рок?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Званично нисам завршио војник рок, војни рок сам завршио у Антину тек након 2 месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тамо сте дефинитивно завршили?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Тамо сам дефинитивно завршио војни рок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питамо, у реду? И значи, овде сте дошли, добили сте униформу, добили сте Ваш положај и јел сте радили то што сте требали да радите? Како се то радило, објасните нам? Ишли сте на положај, шта сте радили?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: И оде се на положај и извиђа се, заузме се терен и извиђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали неке смене, колико сте времена проводили на том терену?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Извиђачи нису имали смену да кажемо тако. Они су одлазили, извиђање траје, некад траје сат времена, некад траје 5 сати, то се не зна. Нема смена него се оде и посао који се захтева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад завршите извиђање где идете?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: У касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте тамо спавали у касарни?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо сте значи боравили стално?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел Ви идете на овај терен, први терен?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да, у Велику Кладушу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После колико времена од Вашег доласка Ви крећете на тај терен?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Месец, месец и по дана, тако отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ми реците, за тих месец или месец и по дана, јел сте се Ви виђали с командантом?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да, сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је поред команданта било још неко од руководећег кадра, да ли Ви знате, јел било заменика, каква је била организација? То сте мало причали код истражног судије, али можете то поновити?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па слушајте, организација као организација као у свакој војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто ми нисмо служили војску, јел можете нам објаснити како то изгледа.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Значи, командант је имао заменика, то је колико сам ја био упознат био Вуков, који је опет водио и извиђаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вуков Александар, о њему се говори, јел тако?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да. Онда командир чете једне, командир чете друге, командири водова, десетари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, све је то организационо имала? Е сад реците ми које, да ли знате у то време када сте Ви дошли ко су били командири чета? Колико је чета било уопште?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Две чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко су били командири?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Колико се ја сећам Чоке, сад како се звао не бих знао, јер ја сам касније пребачен код њега у чету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је можда Опачић Ђуро тај Чоке?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је командир једне чете био?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да, а друге чете не бих знао ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте овде спомињали да ли се можете сад сетити да ли сте спомињали ко је био?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па ја колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је можда био Медих Драган да ли се сећате тога?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па ја цело време после те изјаве сам размишљао да ли је Драган, Боцин брат или је био још један, сад како се звао не знам. Који је био командир, а који је био заменик не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ли тај други како се звао, да ли може бити Ракић Зоран? Да ли се сећате? Добро, није битно. Значи, биле су две чете, јел тако сте рекли?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И био је извиђачки вод и командир извиђачког вода је био Вуков Александар, то сте Ви сад рекли?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, Вуков Александар је био задужен за њега, али командир извиђачког вода је био Црногорац, али директно је био подлежан Вуков.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, Црногорац?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Црногорац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црногорац је имао функцију вишу од Вукова, али је одговарао Вукову?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, па Вуков је био заменик команданта, а Црногорац је био командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извиђачког вода?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Извиђачког вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви сте малопре рекли да је Вуков био и командир извиђачког вода на почетку кад смо причали?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па у једну руку јесте. Без Вукова није се могло са извиђачима, да кажем тако, али су извиђачи, значи Црногорац који је био командир вода подносио је извештаје Вукову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и Вуков је био задужен за извиђачки вод?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па самим тим је задужен за извиђачки вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не знате како би назвали ту његову функцију, јел?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је Црногорац командир, онда не може бити ни Вуков командир? Не могу два командира бити претпостављам. Да ли је у једном времену био, временском периоду?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: У истом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истом временском периоду?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја све што сад причам овде о "Шкорпионима", значи од како сам ја дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислила сам да није можда Црногорац био 3 месеца, па после Вуков следећи период?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у исто време за извјачки вод су били?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја колико знам да је то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још нешто било у оквиру јединице неких?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Радни вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радни вод? Чиме се он бавио?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Чишћењем круга, снабдевање храном и шта ти ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су они имали неког командира у радном воду?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел још нешто било?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Колико ја знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно кухиња, набавке и то?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: То је уз радни вод све ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ми реците да ли Ви знате ко је доноси одлуке, ту значи, док сте у Ђелетовцима, још нисте кренули на терен, ко је доносио било какве врсте одлука?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па то само можемо да нагађамо ко је доносио одлуке, ваљда командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада добијали некакву наредбу?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Увек од свог претпостављеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био претпостављени?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Командир вода је био Мишић, а командир десетине, не знам како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте добили од њих, да се иде на неки терен, да се чува неки део и то?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је поред команданта, ту у Ђелетовцима постојала нека команда?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па ја не знам сад ко је сачињавао команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли је постојала прво?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Нисам упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте упознати?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате из приче или да сте видели?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па ко је онда командовао, ко је доносио одлуке, наредбе? Неко је морао доносити.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па не знам, ја сам само војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али као војник знате ко командује, то знам ја која нисам била војник, а не Ви?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Слушајте, ја сам примао команду од свог претпостављеног, а од кога је мој претпостављени добио команду, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма није ваљда да стварно не знате? Не знате од кога је команда потицала?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никад нисте сазнали ко је доносио одлуке?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Кад сте требали да кренете на овај терен први или сте ишли у Кладушу, ко вам је саопштио да идете на терен?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Мислим да смо били слободни кад је јављено било да идемо на терен. Извиђачи су тад били слободни, пола извиђача је било у касарни, а пола је одмарало. Моја половина је била, мислим да смо били слободни кад смо добили позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама саопштио да треба да идете негде?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па то се није саопштавало овако да кажем. Једноставно ако смо били кући дошао је команди, камиончић, није битно шта и покупио нас у касарну и онда у касарни смо сазнали да идемо на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Епа кажем, кад сте сад у касарни, ко вам каже идете на терен?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободан Медић?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како вам то саопшти? Људи идемо на терен, па причајте мало, не знам ја шта се дешава тамо.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па лепо, построји се војска и изда се наредба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постави се војска и командант изађе и каже шта, реците, опишите како то изгледа?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па идемо на терен тамо и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам је тад рекао том приликом?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да идемо на терен у Кладушу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: И ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел рекао узмите опрему, покупите оружје, јел нешто рекао?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: То се зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се подразумева?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: У ратном стању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је рекао идете на терен?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ни у УС се не иде без оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел нешто другао рекао – понесите резервну опрему, нешто?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Колико ја знам да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је вас ишло тад на Кладуши?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па сад колико нас је ишло, једна чета и извиђачки вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то људи?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па око 120-130 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте се тамо задржали?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: 12 дана због дизентерије смо се морали вратити тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили тамо?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па скоро ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте радили?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Шетали смо се, јер већ након пар дана је кренула дизентерија и морали смо се вратити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили поново у Ђелетовце, шта сте онда радили?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па шта смо радили, исто се вратили на положаје, значи чување нафтних поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Редовне ваше активности? Све нормално?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико остајете ту до следећег терена?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја сам после тога пребачен из извиђача у чету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Код Чокета и након, мислим да је било једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте пребачени у Ђелетовцима?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да, у Ђелетовце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте онда радили ту у чети?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па у чети држали су положаје, значи то је 24 сата на положајима, има смена, има све у рововима се лежи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После имате одмор?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па све зависи који је положај, а отприлике увек рецимо за 24 сата, 4 сата страже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се одмарате где боравите, јел у Ђелетовцима или идете кући?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Пазите, кад се вратимо са страже, значи нама се рачуна да смо на положају и кад смо у Ђелетовцима, а 7 дана смо били у Ђелетовцима на положају и 7 дана кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда одете кући? А кад сте у Ђелетовцима спавате у касарни, јел?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту се храните?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Укућама, у зградама, у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту се храните и све?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ту се хранимо и ту све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како долази до тога да идете следећи терен? Ко вам то саопштава?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир чете?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Чоке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта вам каже?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па он нам је први саопштио то једно десетак дана пре него што ће се ићи на терен кад смо се скупили тај дан онда нам је командант саопштио да се иде на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободан Медић?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па рекао је да идемо на Јахорину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам рекао зашто?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам рекао шта ћете радити?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте том приликом узимали неко оружје мимо оног што сте имали код себе?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Носили сте своје?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Своје лично наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте добили и да ли сте добили још неку униформу?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па црну униформу смо добили кад смо се вратили одмах из Кладуше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црну, сви сте добили?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: И црну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте сад две униформе?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Или прије Кладуше. Ја мислим да је можда било и пре Кладуше, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ко све иде на тај терен на Јахорину?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Е сад на Јахорину је ишла друга чета, та Чокетова чета и извиђачки вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте Ви и тамо и овамо ишли?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па зато што се десило да сам био пребачен из извиђача у чету, јер на терен у Подзвизд је ишла једна чета, али ја сам био у извиђачима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А онда сте пребачени па сте онда ишли с овим другим?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Управо баш тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада је командир био Опачић Ђуро, тај Чоке, што кажете, јел тако?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате име?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико људи је ишло на Јахорину?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па опет ту бројно стање, оно што се каже варира у човека, два, три пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике, није битно?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Отприлике око 120, 130 до 150 људи, тачно не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како идете на Јахорину?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Аутобусима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је аутобуса?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам, три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли иде још неко превозно средство, сем аутобуса?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Иде камион са муницијом и камион са храном, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви у Ђелетовцима имали неки возни парк?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Имали смо комби, имали смо камиончиће мале за превоз војске до положаја и тако и камионе велике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте још нешто имали, ципове или нешто?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ципове, команда је имала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па директно командант га је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ципова било?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не бих знао. Мислим један, два, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само је он користио?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Углавном он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он имао неко обезбеђење, неке људе који су ишли са њим?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте виђали?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не. То су све људи који су са нама били, оно што се каже, тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте виђали команданта, јел он се кретао сам или се кретао са неким људима око њега?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па колико ја се сећам да он никад није ни имао неко обезбеђење са собом да је ишло, које је војска увек из чете, увек неко наиђе и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете, није имао стално обезбеђење?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, колико се ја сећам није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се Ви сећате? А можда се не сећате, пошто ми имамо исказе сведока и одбране оптужених овде који су саслушани, који су рекли да је командант имао своје обезбеђење стално, да се то јасно знало. Како је могуће, ипак Ви проводите доста времена а да се сад не сећате? То је нешто што су углавном тврдили сви овде.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да Вам кажем не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви говорити кад ја говорим, а ја нећу кад Ви. Не можемо у исто време због преноса, ово се све преноси аудио и снима се па не могу у исто време. Значи, евидентно је то су сви до сада то потврдили да је командант имао своје обезбеђење које је свугде ишло са њим. Е сада, како је могуће, Ви проводите неко време које није кратко, да Ви то нисте видели?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па лепо, нисам уопште обраћао пажњу на то, зато што је, могу рећи да сам имао и ја обезбеђење на рову зато што је нас пет, шест увек било на рову. Јел то обезбеђење? Нисмо ми друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, овде се ради о сталном обезбеђењу које иде где год он мрдне?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Командант је имао само возача, а то је колико ја знам, Перо био, Петрашевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пера му је био возач?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да, колико сам ја упознат. Сад, ако је то неко обезбеђење што су заједно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад он иде на Јахорину, сада Ви кажете, једино он иде са ципом, ко иде са њим у ципу, јел он сам иде?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ту виђали команданта у Ђелетовцима, док сте били ту, да се креће или кад Вам саопштава те разне одлуке, јел он сам тад био ту?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: У принципу јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А без у принципу?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек је сам, нема никог поред њега?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, нисам приметио барем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви сте га кажете свакодневно виђали?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Пазите, док сам био у извиђачима, онда могу да кажем да сам свакодневно га виђао, а кад сам прешао у чету онда нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте га онда често виђали?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па кад би дошао на положај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је то често?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Он је долазио свако вече, рецимо у обилазак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, виђали сте га сваки дан онда?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Сваки дан, али то је у пролазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дође сам?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па он и возач, не знам ни ја како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знате да ли је дошао сам или није, како не знате да ли дође сам или дође с неким? Кад обилази ту линију каже да иду, па знате с ким дођете? Ништа то није, не знам што то мислите да је, нема шта, дође с неким, не дође?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: То буде рецимо ноћу кад се иде у обилазак или шта ја знам или се вози чај или доведе у дипу чај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас и питам с ким он дође?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па увек то, обезбеђење је велика ствар та. Ако кажемо обезбеђење значи да су то два, три бодигарда, али ово је данас си с једним обишао линију, сутра је с другим, прекосутра с трећим. То није лично обезбеђење. Не знам како ви то схватате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На терену рецимо после кад идете за Јахорину да ли је тамо имао своје лично обезбеђење?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Нисам приметио. Никог посебног са стране нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте приметили исте људе који иду са њим?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Управо баш то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте приметили? Добро. Реците ми док сте ту у Ђелетовцима, да ли сте виђали, да ли знате Ви коме је припадала ти "Шкорпиони"? Јел неком припадало, војсци, полицији, јел су они самостални, добровољци, јел су они нека сами се покупили па хајде да ратимо и нешто да се скупљамо, јел тако?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Нисам уопште упознат с тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате коме су припадали?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте виђали да је неко долазио, нека војска, полиција, неке састанке, разговоре са овим командантом?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: То не знам. Код нас су долазили сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: И полиција и сви су долазили у касарну, а за разговоре, полиција је носила храну од нас, значи долазили су, онда шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су долазили неки војни официри?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их виђали?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Нисам никог виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве војне официре нисте виђали да долазе?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је командант одлазио на неке састанке из касарне, с неким се виђао?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли су имали војну пошту неку?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па мислим да јесмо имали, сам не знам која је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, што се тиче статуса "Шкорпиони" у смислу да ли је то група удружених људи која нема никакве везе онако ајмо се скупити па тако да обезбеђујемо или је то нека формација која је неком припадала?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате? За то време ништа нисте могли да видите?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Нисам, нити ме је занимало то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вас занимало. Е сад се спремате, значи одлазите на Јахорину, јел тако?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте добијали ту муницију?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па јел сам рекао да смо возили са собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одакле сте добијали муницију у Ђелетовцима?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад сте добили?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Одакле ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где сте отишли да узмете аутоматску пушку кад сте дошли?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: У магацин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, па како ћу ја то знати.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па одакле су они набављали муницију у магацину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па прво да дођемо до магацина па ћемо онда даље. Отишли сте у магацин и задужили аутоматску пушку?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли после добијали још неко оружје у току боравка?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Кад сам прешао из извиђача у чету онда сам задужио митраљез.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митраљез, исто из магацина?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је долазило оружје у магацин, то не знате?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Одакле да ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то ми одговорите. Ја не знам по Вашој гримаси шта значи. Можете рећи не знам, знам, мислим, али не можете гримасама ми рећи. А та униформа коју сте добијали одакле сте то добијали?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Исто из магацина сам задужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је дошло до магацина, не знате?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не бих Вам знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Јесте ли, кад сте кренули за Јахорину, значи са свим тим камионима и то колико сте дуго путовали до тамо?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па не бих знао рећи. Ми смо негде отприлике после подне кренули и око јутра отприлике смо стигли тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Баш на Јахорину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Јахорину?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На планину Јахорину?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се сместили?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не бих знао како се зове хотел, мислим да је «Брезовица» или тако. Не знам. «Бреза» или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте радили ту у хотелу?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па ништа, обезбеђивали смо хотел где смо спавали три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте обезбеђивали хотел?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: То је уопште војно правило где је војска да се мора обезбедити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је у хотелу био?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па ми, војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ви? Није нико други био?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Колико ја знам да није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било неке друге војске ту на Јахорини, сем вас, сем у хотелу, можда у тим...?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте виђали?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али овде сте рекли да сте виђали? Код истражног судије сте рекли да сте виђали неке друге?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: На Јахорини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: На Јахорини не, можда на Трескавици кад смо прешли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки викенд? То на Трескавицу нисмо дошли, сад смо на Јахорини? Не, никакву војску нисте видели?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никог сем вас није био?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: На Јахорини колико ја знам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте виђали команданта за то време док сте на Јахорини?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не бих могао рећи, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он ишао са вама?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Он је отишао са нама, али да ли је био тамо немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и колико остајете ту?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три дана и три ноћи?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Мислим да је тако нешто било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта радите три дана?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Одмарамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Од пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од пута одмарате три дана? Добро. И кад сте се одморили где сте она ишли?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Онда на Трескавицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Трескавицу? А како сте дошли до тамо?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Камионима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са аутобусима?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Аутобуси су се вратили натраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па за Ђелетовце ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какви су били то аутобуси, цивилни, војни?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Цивилни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било камиона кад сте сви стали, кажете 150 људи је било?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па не знам, не бих знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате колико је камиона ишло? И кад сте стигли где долазите?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Долазимо баш, како се зове то село, те викенд кућице, мислим да је Трново, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трново? Јел то неко место или?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Викенд насеље више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се тамо налази?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Тамо су те биле викендице где смо били смештени, у те викендице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тих викендица?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па не бих Вам знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Рецимо, у свакој викендици је било нас, један вод или не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта један?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Један вод смештен у викендицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико вод броји људи?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па 10-ак, 20 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте били близу сви?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па у принципу јесмо, то је 20-ак, 30, 50 метара једна од друге викендице, нека 100. Углавном смо били ту на окупу једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је командант?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Он је био баш у центру тог насеља да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Викенд насеља?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је са њим био у том, где је он био смештен?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па ту је била кухиња, позадинска служба смештена и не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је од људи с њим био смештен?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате? А реците ми ти камиони с којим сте дошли, шта је с њима било кад сте стигли?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Немам појма, нисам упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их виђали ту?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па виђао сам само те наше камионе који су довели храну и муницију нашу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико је било тих?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па ја мислим да је било два, три, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камиона?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел нешто још било, нека хладњача или неко друго возило сем камиона?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја мислим да је и хладњача била за храну, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту исто?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта радите ви у викендицама ту?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па одатле смо ишли на положаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па мењали смо се у принципусвака 2 дана на почетку док је било релативно мирно стање. Међутим, кад се почело пуцати онда смо сви били скоро, скоро сви на линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи скоро сви?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па значи да је остала само позадинска служба и да кажемо у свакој викендици у којој се спавало, боравило да је остао један стражар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говорите о Вашој чети у којој сте Ви били, јел тако?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било са извиђачким водом?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих нисте виђали на линији?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па они су држали један део од мене јако десно и далеко, они су држали тај део шуме, тако да нисам имао никакве везе са њима. Ја сам био на једном крају а они су били на другом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате уопште шта су они радили, да ли су они ту били уопште, да ли су се они мењали или јел су они ишли на спавање?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад се вратите доле после та два дана у викендицу, јел сте некад виђали неког од тих људи из извиђачког вода?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесмо се виђали, како нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел значи да су се и они мењали на два дана?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па највероватније да јесу, само којим су се редоследом, како су се мењали није ми било познато. Ја причам сад кад је настало пуцање да смо сви већином били горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то, зато Вас ја и питам ко сви, да ли само Ваш извиђачки вод или чега или?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Највероватније да су извиђачи били сви на положају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви то не знате?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не бих знао, јер ја сам скроз био на левом крилу, тако да шта се дешавало на десном крилу само могу по звуку пуцања одгонетнути шта се дешава тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте Ви виђали горе на линији од Ваших људи, јесте ли виђали Вашег командира, команданта?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Командира вода сам виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опачић Ђуру, јел сте виђали?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Нисам да кажем. Једанпут Чоке сам Чокета видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једанпут или два пута сте видели?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели Вукова некада горе на линији?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Мислим да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? А да ли сте неког другог од овог кадра командујућег?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па кад смо ишли по муницију онда смо виђали тамо све у принципу али то све зависи како ко иде по муницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели некад овог команданта Вашег да је дошао на линију горе, да је обилазио?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па командант је обилазио линију то смо знали, можда није обилазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам да ли сте га Ви лично видели Вашим очима?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја сам га видео кад сам ишао по муницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели горе на линији како дође обилази војнике?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, био је доле, да кажемо у центру линије, на линији само у центру. Значи, између левог и десног крила кад је довезао муницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је довезао? Командант је довезао?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Сад, јел он довезао или је неко друго довезо, он је био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој је то линији био, кад сте га то видели?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: На Трескавици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Трескавици? Једнапут сте га видели?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Мислим да је једанпут био, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико дуго Ви остајете на тој линији?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па колико се ја сећам неких 20-ак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте све време на истом положају, јел сте мењали положај?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Све време сам био на положају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тој истој линији, Ви сте мењали један, па евентуално други?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Мењали смо се на почетку. Ја сам то рекао првих пар дана смо се мењали да кажем тако, а касније кад је настала офанзива пуцања онда смо остали на линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте мењали положај који сте обезбеђивали? Да ли сте имали један па други?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте дошли, заузели један ту остајете све време?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас зато што су нам сведоци рекли да су у почетку држали један положај, једну линију, па после пар дана да су променили, отишли на друго место и да ту до краја остаје, а Ви нисте, Ви сте на тој једној где сте били остали до краја?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја сам отишао на то лево крило и остао сам до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Све време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за све то време сте једном видели команданта на линији?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Тад сам ишао по муницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви ишли по муницију?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па кажем Вам, то је пут који је делио буквално лево и десно крило. До те тачке се смело да дође са возилом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ви се негде спуштате?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте тако објаснили. Значи, ви долазите негде до улице, до цесте неке?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: То је пољски пут, оно што се каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел тим пољским путем може неко возило проћи?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Кажем, возилом да су довозили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим, камионом, чиме?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви силазите до камиона?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте, силазимо доле, ту нам је било и укопање, тога се ја сећам, био је као неки принудни магацин направљен ту у брду и одатле се узимала муниција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел ви узимате из тог магацина или узимате из камиона?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, па ту се довезе са камионом и за потребе војске, е сад све зависи преко ноћи да кажемо колико потроши да ли треба допуњавати или не треба и онда како коме треба онда тако иде доле да узме муницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико сте Ви често силазили доле?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја сам ишао по муницију једанпут или два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За све то време?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: За све то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је други ишао?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па ишли су из моје чете, из одељења и донесу за све нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је удаљено то где сте ви на линији до тог места где се иде по муницију?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Сигурно једно километар, километар и по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како идете?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Пешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се враћате с том муницијом?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Исто пешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И носите муницију?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Исто сам носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је носите?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: У рукама, у ранчевима, у сандуцима, све зависи колико је потребно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је још из Ваше чете ишао, јел сте се мењали сваки пут неко други или, по муницију?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Увек иде други, е сад кад кога задеси да је слободан и да му се не спава или не знам ни ја шта, неко је уморан па је ноћу стражарио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви кажете да сте команданта видели то једном кад сте доле сишли по муницију, а ја сам Вас питала да ли сте га некад видели на линији ту где ви се налазите?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Код мене директно није долазио, а за даље ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам за Вас да ли је дошао до Вас?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Али сам га видео, то је исто на линији, разумете, то је од рова можда једно 50 метара од тог централног рова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али ја сам Вас сад питала колико је удаљена ваша линија од тог пута?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја Вам кажем сад моје крило је било око километар, километар и по удаљен путем кад идем околно наоколо, а ваздушна линија можда једно 300-400 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тог централног дела који је био паралелан са путем?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та је удаљеност?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда и Ви то подразумевате под линијом?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па и то. То је све линија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, зато што су нама објаснили да је линија негде изнад на неком брду, да она изгледа тако како изгледа да свако држи своју коту, а ово где је пут то је нека докле се може доћи камионом, докле људи могу да, јел тако?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што тај пут нико није звао линијом, а Ви сада то зовете и ја Вас зато то питам?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не мора пут. Пут је доле, али се увек пребацивала ближе линији тај бункер одакле из камиона. Из камиона се пребаци муниција у тај бункер који је ближе линији, а у случају дејстава да можемо узети муницију ако нам затреба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како сте знали где требате сићи? Где је та задња кота до које можете доћи, докле долази камион, како сте Ви лично знали то ако сте само једном били? Јел сте ишли с неким?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па прво кад смо ишли на положаје, рецимо до тог места смо довежени били камионима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па сте запамтили?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Нисмо глуми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али знате шта, то је непознато. Јел сте Ви некад били на том терену?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут долазите у неки непознати терен и сад запамтите баш место докле можете доћи у сред ватреног дејства, то нема логике никакве.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ваљда се прати линија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас зато питам како сте знали, јел вас неко водио, јел вам неко говорио, како ћете знати где ћете сићи?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да објасните? Јел сте тим путем ишли према викендицама кад сте ишли на спавање?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: С тим путем се ишло према викендицама кад се иде на спавање, али до те тачке се увек силазило, значи сиђе се доле до те тачке, ту се чекају камиони који нас превезу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас и питам, до те тачке вас превозе? Вас су сваки дан превозили камионима?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Док није почело дејство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је почело?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Онда није више било смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда више нико није ни силазио?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Нико није силазио доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, док нису почела та дејства колико је то времена од момента кад сте Ви дошли на Трескавицу?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па једно 10-ак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10-ак дана, значи ви сте циркулисали, ишли тамо?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Већ две, три смене да кажем тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сваки пут дође камион до једне тачке, Ви сте спустите и превезе Вас?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Већ да кажемо две, три смене да су одрадиле.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих викендица где се оне налазе па до тог места где долази камион, што кажете да Вас доведе, колико ту има отприлике?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не бих знао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Километ, пет, два?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам, не могу да лупам јер из камиона колико се може пратити.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете рећи колико се дуго возите камионом док не дођете?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па 20-ак минута отприлике.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20-ак минута? Којом отприлике брзином, јел полако иде камион један миц по миц?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Све зависи од возача, некад иде полако, некад иде брзо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је било возача?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја не бих знао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел исти људи возе или су се мењали?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па било је и наших возача, било је и колико се ја сећам и ових са стране што су возили, Босанци што су развозили храну и они да су нас возили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су ти са стране?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па директно, рецимо код мене на линији надовезивали су се из Добоја момци.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су некад и они возили, јел?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Они су имали исто своју позадинску службу и свог возача тако да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па возе све вас заједно?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па не возимо се сви заједно, али оно што се каже испомажу једни друге.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су вас понекад возили јел? Тако су вас испомагали?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте ви некад њих возили?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ваљда јесмо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ваљда, знате или не знате?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Нисам возач био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не питам, да ли знате Ви ту у камиону неког од Босанаца, па кажете откуд ти а он каже ево ја са линије или тако, да ли сте видели неког у камиону?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не разумете ме. Кад се превозимо, рецимо ми ако идемо на положај, ти Босанци, возачи, превоз имају.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само вас, не возе њихове људе?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Управо баш то. Кад они иду на линију онда и наши возачи, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не мешају се њихове јединице и ваше?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у Трнову и уопште на том подручју, на Трескавици, јел било још неке војске?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Мислим да су били Арканови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Арканови? По чему сте знали да су Арканови, јел су они имали нешто карактеристично, ознаке, нешто?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам јел су имали ознаке, само знам они су се надовезивали на те из Добоја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На линији?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: На линији. Е сад знам по причи ишли су овамо доле код нас на поток по воду, тако да знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте их виђали некада?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте знали баш да су Арканови, да нису неки други?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па знам по причи, из приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сада видите нешто, ја сам овде у Вашем исказу који сте дали код истражног судије нашла нешто па ми није јасно на шта се то односи. Питао Вас је истражни судија слично што сам Вас ја сада питала колико је имао то докле камион може да дође до линије па сте Ви рекли: «Па испод километар и по до два, није сигурно било само преко тога», па онда Вас он пита: «Колико после још има да иде камионом до тих викендица», страна је 6. почетак – па Ви кажете: «Једва 150-200 минута», вероватно то метара, па истражни судија каже: «Кажите ми јел сте за то време виђали Медић Слободана», а Ви сте рекли: «Да обилазио је линију редовно. Шта то значи редовно? Сваку смену, сваку другу смену, углавном је обилазио положаје». Да ли је обилазио?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да Вам кажем, можда нисмо се ми разумели, то је било упућено за Ђелетовце, то да је редовно обилазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На то сте мислили?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: На то сам мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово ми није било јасно на шта сте мислили? Значи, односило се на обилазак линије у Ђелетовце, а не на обилазак линије на Трнову иако се ово односи на део где се говори о Трнову?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па ту је било, не знам свакаквих питања, можда су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта можда?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па да смо направили лапсус, да је истражни судија мислио на једно, а ја на друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опредељујете да се ради?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: То у Ђелетовцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па затим се наставља: «С ким је био када је обилазио линију», па Ви кажете: «Па сада с ким је био пратња, сад ко је у тој пратњи, буде неко из тих људи који су на одмору, а обично је ту био Петрашевић са њим и тако. Сад, ко би могао још бити? Нико, одређени, разумете». Значи, Ви кажете да је он имао неку пратњу, зато сам Вас ја питала?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па пратња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад кажете да није имао?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Увек на линији овако се иде, никад не иде један човек сам. Значи, ако су ратна дејства у току, никад не иде један човек сам. Значи, увек неко иде у пратњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ако Ви кажете да се овај део текста односи на ситуацију у Ђелетовцима, онда се ова пратња односи на Ђелетовце, јел то је једна реченица за другом која иде, а ако сад кажете да се та пратња односи на ратна дејства онда мора бити на терену, јел? На шта сте то мислили, јер Ви кажете лепо пратњом, а малопре сам Вас ја питала јел имао неко обезбеђење, а Ви сте рекли да није имао, односно неко је можда ишао, а овде сад јасно кажете «па сад с ким је био пратња, сад ко је у тој пратњи буде неко», значи Ви јасно говорите да је имао људе који иду са њим?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Увек буде неко ко је слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То малопре нисте рекли, ја Вас зато то и предочавам, да сте рекли ја Вам не би ово предочавала? Значи, ишао је неко у пратњи с њим? Немојте ми тако окретати, него Ви сте дужни као сведок да говорите истину и да будете озбиљни кад говорите.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја говорим истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можете две истине, не постоје. Једна која пише овде, а једна коју говорите, ово су две различите ствари.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па госпођо, ја да се сећам шта сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па морате да се сетите, уопште ме не интересује, има да се сетите. Јел имао пратњу или није имао?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Дајте ми бар да прочитам да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу Вама ја ништа рећи, ја ћу Вам предочити као до сада. Рекли сте да је имао пратњу. Ја Вас питам јел имао пратњу или није имао пратњу?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па пратња увек постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, имао. Па што сте малопре рекли да није имао?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не разумемо се, никако се не разумемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлучно се разумемо, ја Вас савршено разумем, потпуно, а и Ви мене јер сам врло јасна, нема шансе да ме не разумете.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Шта сматрате под?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, ево ја Вас питам, то су Ваше речи, Ви мени објасните шта сте то подразумевали?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Малопре сте се закачили за обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам се ја закачила, ја само питам, а Ви сте дужни да одговарате?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: За обезбеђење, обезбеђење је једно а пратња је друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните нам разлику да видимо шта Ви подразумевате?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Пратња, ако идемо на терен, значи нас двојица, тројица, није битно, десеторица ако идемо, не обезбеђујемо један другога, ми смо један другом пратња или ако хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се говори о команданту, не говори се о вама међусобно. Говори се о томе да сте Ви рекли да је командант имао пратњу.

Пратња и обезбеђење су врло слични појмови и то подразумева исту ствар. Ако Ви не подразумевате, онда тражим од Вас да ми објасните разлику?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Али тај командант он је био један од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па наравно, па није марсовац био, наравно да је био један од вас.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Нисмо сви под истим, како да се разумемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте, командант је био један од вас то се подразумева, неће бити одакле?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Од бораца. Не можемо мешати тикве и мотике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко меша, не знам?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта мешате Ви то, не знам о чему причате?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Командант је био један од нас бораца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао пратњу то Вас питам?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Пратња је као и сви остали борци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву сте имали ви?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Како идемо на линију, исто тако и командант је обилазио линију, исто као и ми сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас питала да ли је обилазио линију уопште до сада, то уопште не причамо о томе?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја само кажем, он кад је ишао на линију да обиђе линију, исто је ишао као и ми кад идемо на ров.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Значи, иду два, три човека заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је пратња?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да је назовемо, јел како Ви хоћете да је назовемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу ја никако, Ви причате, ја Вас само питам. Кад Ви идете на ров и Вас обезбеђују два, три човека?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Мене нико није обезбеђивао. Од нас иде на ров један, иде три, четири човека и ту нема обезбеђења никаквог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако исто је и за команданта?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па исто и за команданта, исто за све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци који су нам до сада причали нису то говорили, па зато Вас питам јел то Ваше виђење или Ви сада измишљате или говорите?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: То је моје виђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше виђење?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Моје виђење. Свако од нас има своје виђење нечега и своје размишљање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Ви не можете да се сетите неких ствари, или ако евентуално имате неку моменталну да нисте добро, можемо направити паузу да се Ви присетите?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Нема потребе да правимо паузу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е одлично. Значи, разрешили смо да је пратња то када једног човека, кад један човек иде још са неколико људи?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Управо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И разрешили смо ово да сте рекли да је сведок, да је у ствари опт. Медић Слободан ишао на линију, то сте значи, мислили да се односи

на Ђелетовце, а не на линију горе на Трнову која је била, а на Трнову кажете једном сте га видели на том путу и никад више на линији горе? Вас лично није обилазио?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не на путу доле докле је камион долазио, да будемо искрени, него горе где се муниција предавала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ту сте га једном видели?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Где се десила муниција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тамо где сте Ви били, где сте држали квоте, где је била војска, да ли је ту долазио?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Код мене на бункеру директно није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то Вас питам? А Вукова такође нисте виђали ту уопште?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту, значи сад смо на терену, да ли је, шта је радио Вуков, да ли знате?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је била његова функција?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете рећи да Вам није познато јер сте то рекли истражном судији. «Вук му је био заменик и колико ја знам Вук је био и заменик Боцин и водио је и звиђачки вод» - то је Ваша реч?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: То је из Ђелетоваца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, ово се сад односи на Трново, овде се само прича о Трнову?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: То је госпођо све повезано, хијерархија каква је из Ђелетоваца изашла таква је остала и на Трнову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па управо Вас то и питам?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па то Вам и кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас зато питам шта је Вуков радио у Трнову?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па шта је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете ако је то повезано и ако је исто што и у Ђелетовцима, онда произилази управо оно што сте рекли, па ја Вас питам јел то то?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па управо баш то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, шта је Вуков је био?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Боцин заменик. Е сад шта је он још које активности имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али овде сте рекли да је био и командир и водио је извиђачки вод? Тако сте рекли? Јел остајете при томе?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Остајем при томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми храну како сте се снабдевали са храном?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Конзерве. Јели смо само конзерве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали са собом које сте носили или Вам је неко доносио?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта да, ја сам рекла или, не може да, да?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Са собом смо носили конзерве, и доносили су нам касније кад су почела ратна дејства.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је доносио?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па то сад не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме су Вам доносили?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Са коњима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, донесу вам?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па донесу храну, поделе је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али пре коња како се носи, објаснили сте то, причајте?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па носили смо у ранчевима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него како дође донекле храна, храна се донесе па се претовари?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па донесе камионом докле се може камионом и онда се претоварала на коње и коњи су разносили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам доносе хлеб?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, на исти начин?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па на исти начин.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте ништа кувано имали?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, само она кувана из конзерве.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: шта?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па конзерве, конзервирано кување.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, а не мислим да је била храна која је кувана у оним великим посудама? А шта је с овим једним коњем, кажете па у несвест?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је било, причајте нам?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па ништа од терета.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта јеј било?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па ништа, кад смо га полили водом онда је дошао к себи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви знате да је била нека камера да се снимало нешто тамо?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате уопште да је у Ђелетовцима постојала нека камера?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Колико ја знам не, колико сам упознат.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можете рећи не. Па како овде кажете да знате? «У Ђелетовцима је била видео камера која је снимала нас»?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Кад смо постројавали се, онда је била телевизија.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам јел била у Ђелетовцима, Ви кажете не, а овде сте рекли да?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Телевизија је била да нас снима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па ништа снимисли су нас, шта су радили с тим снимком немам појма, да ли су емитовали или нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су то снимали у Ђелетовцима?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Постројавање војске кад смо ишли за Трново.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и кога сте видели тамо?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Где?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тамо на том снимку, јел сте Ви били снимани?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте мало о томе, то не знамо.
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја тај снимак сам видео тек сад кад сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам, али причајте ово што сте овде рекли?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Кад су га почели приказивати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте видели?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па шта би видео, војску.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте били?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја сам био у првом реду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У првом реду? И шта је то, какав је то обред био, објасните нам мало, какав је то обред био, објасните нам то?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Постројавање је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто са свештеником?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Свештеник је био, освештавао војску.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците, причајте, није то ништа?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па не знам шта ту има да се прича.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па имате да причате оно што Вас питамо?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: То је нормално било нешто да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је нормално што не причате?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да свештеник освештава војску пред одлазак у војску.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ништа није, не мислимо ми да то није нормално, него Ви причајте, ми не знамо шта се десило? И онда је вас, освештавао вас јел?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Све редом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све редом? И Ви себе видите наравно јел сте ту први?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли још неког видите ту?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па све који смо отишли тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате ко су ти људи?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Госпођо, од 150 људи Ви сад хоћете.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не 150, знате ли некога?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па знам их све, али.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које сте видели на снимку, не мислим да је?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Откуд знам ко се види.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и то сте видели у Ђелетовцима да је снимано. Да ли сте после видели нешто да се снима камером на Јахорини евентуално или тамо у Трнову?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели камеру уопште? Да ли знате ко је то снимао у Ђелетовцима?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја колико знам да је то била вуковарска телевизија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Телевизија? А да ли знате да је уопште била нека камера у току пута вашег терена?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате о томе ништа, нити знате ко је био управљао том камером?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли сте Ви видели овај снимак због кога се овде и догађај снимка, због кога се овим људима овде суди?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: То сам видео само кад се емитовало на «Б92».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте видели?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па стрељање неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неких људи?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте кад сте то гледали препознали неке људе из ваше јединице?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па неке знам по надимку, али не знам имена. Неке нисам могао препознати од толико лоше слике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те које знате по надимку, можете ли нам рећи какви су надимци?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па сад који су то били не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте нешто рекли код истражног судије па Вас зато питам?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Рекао сам зато што су ми показивали слике, па сам по сликама, а сад кога сам све видео са слика, мислим да је Бобо био и не знам ко још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бобо? Који Бобо?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам како се презива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само га знате као Бобо, јел?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још неког видели, спомињете овде неколико имена?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па кажем Вам, да видим слике онда би рекао, али овако сад напамет не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте неког од овде оптужених препознали на том филму?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам, мислим да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите, па ваљда знате јел неког препознајете, како можете да мислите?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам уопште да сам их видео на филму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас питам да ли сте?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никог препознали од окривљених?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Колико ја знам да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама су рекли сведоци да је врло јасно да су препознали одређена лица. Можда их Ви нисте познавали довољно, па их нисте препознали?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико познајете уопште оптужене? Колико познајете Медић Слободана рецимо, прво ћемо с њим?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па све укупно ја сам био годину дана у "Шкорпионима".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта је годину дана, то за годину дана у таквим условима?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: За тих годину дана, рецимо ја сам већ након 2 месеца пребачен у Сремске Лазе, то је истурено одељење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте пребачени?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: У Сремске Лазе у истурено одељење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па "Шкорпиона", ми смо у шуми били нас 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико познајете Медић Слободана?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Овако лично мало се знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неког од ових окривљених познајете од раније пре "Шкорпиона"?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никог не знате?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Петрашевића познајете? Јел сте имали некад контакт с њим, јел сте причали некад с њим, јел сте се дружили?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Сви смо ми причали, али то је у пролазу само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Александра, знате ли њега?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Слабо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слабо? Да ли знате Вукова?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Вукова ту и тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па како да Вам кажем, мало смо ми били у контакту да би се упознали не знам како, то је било више у пролазу познанство. Знам да ми је командир и шта ти ја знам, али немам контакт оно што се каже да седимо сат, два времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у том површном познанству шта би могли рећи за Вуков Александра? Какав је био по Вашем мишљењу он човек, какав је био као војник, да ли можете нешто рећи о њему?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Слушајте, ја са њим као са човеком били смо оно, сматрам да је човек једанпут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па да је исправан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам? То једанпут не знам шта значи, реците особине које мислите за њега?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да је такав човек само једанпут се може да роди, то кажем. Као човек је био добар, као војник исто тако. Не знам шта да друго кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је он некад нешто наредио?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је издао неку наредбу, нешто?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па само што се тиче у Ђелетовцима линије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли познајете Медић Бранислава?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште знате ко је то?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали можда?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ако не знам ко је како га могу видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да ли знате га из Ђелетоваца пошто је и он тамо радио, био је?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га знате по надимку «Зекан»?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Он је био возач колико знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се с њим виђали некад?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јако слабо јер он је био опет возач у другој чети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто кажете да сте свакодневно виђали Медић Слободана, шта би могли о њему рећи као што сте сад за Вукова рекли?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па исто као и за Вукова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете за обојицу да кажете једном рођени, значи једном је једном?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Слушајте, мало је људи који своју војску, тј. официра, који своју војску није предводио из позадине него од напред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то од напред предводио?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Господин Медић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободан, на њега мислите? А како је то напред водио?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Он је увек ишао испред војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како објасните нам?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Лепо. Ако се ишло на неки терен, значи, где је било опасно и тако шта ти ја знам, он је први био који је ишао, а онда је војска ишла иза њега. Зато кажем да је таквих мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, какав је иначе био као човек, јел строг, јел био озбиљан, јел био? Мало нам објасните?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Строг, све у границама нормале строг. У свакој војсци мора постојати нека строга да би бојска слушала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је то?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Он је то на сасвим људски начин, оно што се каже, предводио нас само тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је уопште била дисциплина у тој јединици?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па дисциплина као дисциплина није била не знам ни блага, да кажемо, али није била ни претерано оштра, тако да свако се могао наћи у том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, поштовала су се правила, о томе причате?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Правила су се поштовала, а могло се и нашалити и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се дешавало да неко не испоштује неку наредбу или одлуку или неко правило или слично?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли можете претпоставити шта би било кад неко не би испоштовао?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па сад то могу само из прича да претпоставим шта би било, а сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да претпоставите ко је те, рекли сте већ да је командант, али све друге врсте одлука ко је доносио за Вашу јединицу?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је доносио одлуке?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете претпоставити ко би могао да доноси одлуке?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Господин Хаџић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Хаџић. Он је био председник државе те наше Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то Вас разумем, мислите ово у смислу наредбе које би дошле до вас?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја сам мислила директно у јединици "Шкорпиони"? Сем Медић Слободана, да ли је још неко могао да нешто одлучује, да доноси одлуке?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ваљда хијерархијски иде, ако он није присутан, ваљда Вук може да, који му је био заменик, да донесе неку одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате да се тонекад десило?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. И колико остајете ту на линији?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Око 20-ак дана смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после тога шта се дешава?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Враћамо се натраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где одлазите?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: За Ђелетовце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како идете, јел исто преко Јахорине?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Исто аутобусима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобусима са Јахорине?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте овде рекли, шта је нешто са Вашом сестром, па нешто, овде нешто сте објашњавали, па зет нешто? Ко је тај зет?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: То је из Туприје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте причали, нисте у добрим односима, неке претње?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја и он нисмо у добрим односима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове Ваш зет?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Негић Љубиша. То нема никакве везе са "Шкорпионима".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него видим нешто сте причали о томе овде у истрази па зато Вас питам?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Моја сестра је била фризер у "Шкорпионима".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па зато Вас и питам, не бих Вас питала зато што Вам је сестра?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: А што ја и он нисмо у добрим односима, то нема везе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Она је била фризер у Ђелетовцима?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго је била тамо?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: То не бих знао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А колико сте Ви били у контакту са сестром Вашом?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Колико сам био у контакту?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим јел сте у добрим односима, брат и сестра сте?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, у задње две године нисмо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим у време догађаја, Ђелетоваца?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Тад смо били у добрим односима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел она тад била удата?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, растављена.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време? Са овим човеком?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, то је други муж.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је други муж? Не знате колико је дуго радила у Ђелетовцима?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: То не бих знао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је радила?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па фризер.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Шишање војске.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она није ишла на терен?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, колико ја знам да није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел сте и преко ње сазнали ово о "Шкорпионима", од сестре?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па и преко ње, не знам ко је прије отишао у "Шкорпионе", не бих знао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви или она?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у каквим сте односима са сестром?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Кад, сад?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: У никаквим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са сестром рођеном нисте?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Са рођеном сестром.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како неће са рођеном сестром бити у никаквим односима? Ко је коме нешто претио, шта је претио?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Није нико никоме претио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте му Ви претили, ништа нисте претили, а ни он Вама? А што сте се посвађали?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Због пара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због пара?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте завршили ваш посао у Ђелетовцима, кад је то било, кад сте престали да радите?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па негде отприлике у марту '95.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се расформирала или пре тога?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Још није се расформирала, пре тога сам ја напустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте напустили?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Зато што сам почео радити у струци. Добио сам посао у Барањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што не радите сад?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па преселио сам се пре 3 недеље из Туприје у Бајмок и још нисам нашао посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не радите ништа?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам шта радите, а Ви кажете без запослења?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па без запослења сталног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта радите? Па нисам Вас ја питала стално или привремено, ја сам Вас само питала шта радите?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па радим повремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте завршили тај посао у "Шкорпионима", кад сте отишли кажете тамо кад сте нашли посао у струци, јел сте се виђали некад с неким из "Шкорпиона"?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А када сте видели овај филм на «Б92», кажете да сте видели, да ли сте се тамо још са неким чули из "Шкорпиона"?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икад коментарисали са неким тај филм?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, једино оно што се каже од '95. до прошле године или претпрошле док сам био добар са сестром, једино са њом што сам, ако мислите на то. Да је била члан "Шкорпиона" јесте, са њом једино што смо прокоментарисали неке лепе тренутке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а када сте видели филм је веома необичан, мислим изазива реакцију, нарочито за људе који су радили у тој јединици, да ли сте с неким прокоментарисали шта ово би, одакле ово, јел ово могуће?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Нисам ни са ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни са ким, ни са сестром?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ни са њом јер нисам био у добрим односима са њом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду више нисте били добри?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неким овде од присутних окривљених, нисте се чули?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се некада видели с њима после вашег одласка?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никад били у контакту?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте после овог ратишта још негде били Ви?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тиме сте завршили Ваше?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Вама, како сте рекли у војну књижицу овај период који сте провели у "Шкорпионима", није урачунат, односно није уписан?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Уопште није уписан ни у војну, ни у радну књижицу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни у радну Вам се не призна ово време које сте провели?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па нисам ишао за тим да упишем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте почели да радите, кад сте дошли, да ли сте закључили неки уговор о раду, оно знате како човек, са "Шкорпионима"?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па као радник обезбеђења.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте, шта сте добили образац неки?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И попунили сте га?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да. Нисам ја то попуњавао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел сте потписали?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добили сте један примерак, морате добити, један њима остаје, а један Вама?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Добио сам примерак.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате тај примерак?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Имам негде код куће.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте предали тада радну књижицу?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не сећам се, мислим да нисам, јер нисам ни имао радну књижицу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А имате ли сад радну књижицу?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Имам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте предавали радну књижицу?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем те плате коју сте рекли да је била око 200-250 марака у то време, да ли Вам се у току боравка кад сте ишли на терен повећавала?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Нисам приметио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немате шта да примећујете, да ли знате, да ли сте добили већу плату? Није то што се примећује.
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Није по плати да се повећало нешто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате да ли сте сад добили 200, а сад 400, нема шта да примећујете? Да ли се мењала плата?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Колико знам да нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам се мењала?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте за то време имали неке дневнице, или неке друге врсте?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте имали неку другу врсту надокнаде у смислу горива да сте добијали нешто слично, употребе горива?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ми смо гориво могли добити од њега кад нам је требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога њега?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Од команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас и питам?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Кад нам је било потребно за неке хитне случајеве, болест, ово и оно, то смо добијали увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви узимали то?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Нисам узимао, него је амбуланта возила мајку кад је била болесна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ја?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Наша та војна амбуланта је, амбулантна кола су возила била мајку кад је била болесна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Маја?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Мајка моја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајку, па не чујем Вас, тако говорите? А Ви лично нисте узимали ту нафту и то нисте користили?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате да ли су други узимали?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Колико знам један је узимао кад је остао без горива, али не знам да је још неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви дошли у Ђелетовце, колико сте имали година?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: У Ђелетовцима 22-23.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И имали сте претходно то ратно искуство што кажете годину дана скоро, јел?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: И јаче од годину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали у Ђелетовцима неку обуку да вам је неко држао?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали некога ко је држао физкултуру, оно знате како војници имају?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: То се свако јутро трчало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам, а јел неко био ко је то радио, ко вас је тренирао?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Нико посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека особа која је држала, која је била задужена за ту вашу физкултуру, у смислу обуке и то?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Нико, сваки командир вода је водио свој вод и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је неко говорио о неким правилима ратовањама који морају да се поштују, о неким конвенцијама уопштено како треба да се ратује кад се иде на терен, пошто сте ишли на два терена?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам нико ништа саопштио? Да ли сте Ви то знали, обзиром на Ваше раније војно искуство?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте знали?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не. Ми смо у већини случајева држали, значи ко напада на нас ми се бранимо, е сад тако је било и тамо ми смо линије држали, ми нисмо ишли у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рецимо да сте заробили на тој линији да ли би знали шта треба да радите с њим?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: У та два терена нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али да сте, ја кажем да сте, да ли би знали шта треба да радите са заробљеником ако?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја мислим да не би било заробљеника код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта то значи?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: То значи да га уопште не би пустио да приђе близу, не да се преда, него уопште да приђе да се преда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, не разумем?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да бих га убио на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би убили и кад би хтео да се преда и прилази вама са белом заставом Ви би га убили?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па није било белих застава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вам кажем, Ви тако стављате претпоставку да није могао да приђе, а ја Вас питам и кад би неко хтео заробљеник да Вам се преда и тражио помоћ, Ви кажете да би га убили?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Нема у ратовању нема заробљеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како нема побогу, немојте да причате како нема, па не можете Ви измишљати сада правила која нису била?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја сам заробљен у војсци, нисам се предао, нисам заробљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте преживели колико ја видим?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Преживео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ето видите, значи има?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Али колега ми није преживео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви причате о Вашем случају, Ви сте преживели, како тако нешто говорите драстично?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Али колега који је био са мном он није преживео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, а Ви јесте? Значи ништа нисте знали о правилима ратовања нити би, колико видим, поштовали да сте знали? То сте Ви рекли, ја само понављам.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да ли бих поштовао или не, ја сам знао, али у принципу док год се не ухвати није заробљеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време служења војске, колико ја знам, држе се и одређена теоријска настава и упозоравају се војници да у ратним условима треба да се понашају на овај или онај начин, па како онда Ви нисте имали тај теоријски део?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па можда зато што сам само био 4 месеца у војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А обично то је на почетку, колико ја знам?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па чим је прошла обука.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда Ви нисте били присутни?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: И послани смо на терен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па за време обуке се то и говори?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Али обука је, хтео сам рећи заклетва, извињавам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Епа тако?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Чим је заклетва, ми смо послани на терен, тако да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам. Изволите?
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад сте отишли на одслужење војног рока?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: У мају '92.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: У Ћуприју.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У Ћуприју рекосте? Која је то јединица?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: То је артиљерија.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нека артиљеријска јединица? Ко Вам је командир чете, дивизиона или какве батерије, какве су већ тамо формацијске варијанте?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да кажем искрено, немам појма.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не сећате се никога?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Ви кажете да сте тамо у Славонији били у некој јединици војске Републике Српске Крајине?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, то је било овамо у Срему.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У Срему, добро.
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Славонија и Срем немојте мешати.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па рекосте да с једне стране реке су "Шкорпиони", а с друге стране реке ова Ваша јединица?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Која је то река?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Босут.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је река Босут? А где су ту ова нафтна поља, ове бушотине, извори?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: И с једне и с друге стране.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И с једне и с друге стране? У којој сте јединици тамо војске Републике Српске Крајине?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па то која је јединица, не знам, немам појма, војска Република Српска, командант Благојевић је био, е сад која је то јединица, број.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Командант Благојевић у ком чину је био?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Капетан.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У чину капетана? Каква је то јединица, артиљеријска, пешадијска?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Батаљон, пешадијска јединица.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кома је подређена, коме припада?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јанковцима, Јанковци су били команда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јанковци?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: У Јанковцима је била команда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Какве ознаке сте имали, какве сте имали униформе тамо?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па маскирне зелене униформе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Зелене маскирне?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Са РСК.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И какве ознаке имате?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Орлове, РСК, Република Српска Крајина, војска Републике Српске Крајине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Маскирну униформу сте задужили кад сте прешли у "Шкорпионе"?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, то сам имао тамо још.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, кад сте прешли у "Шкорпионе", рекли сте?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: У "Шкорпионе" кад сам прешао онда сам маскирни комбинезон задужио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Онда сте задужили маскирни комбинезон, не дводелну униформу, него маскирни комбинезон?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Какве ту ознаке имате?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Тад у том периоду никакве.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Никакве, баш никакве, ни на капи ни на рукавима?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Колико се сећам, онда се звала "Шкорпиони" али мислим да је било на капи само крпени шкорпион.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Крпени шкорпион, то је једина ознака? Да ли то значи да никакве сличне ознаке као ову у овој јединици претходној нисте имали овамо у "Шкорпионима"?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко командује извиђачима кад сте В дошли у "Шкорпионе" и у извиђаче?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па командовао је Црногорац, а сад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад кажете Црногорац, да ли је то презиме или је то?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам, тако смо га звали, надимак.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Неки надимак везан за порекло?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Тако нешто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је то исти Црногорац коме сте у поступку истраге говорили као некоме кога сте препознали на снимцима која Вам је показивао истражни судија са оног филма?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја сам рекао да можда је то, јел пазите тоје човек који је био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад сте говорили, јер сте говорили о неком Црногорцу и кажете ово је Црногорац могу Вам то и наћи у овим транскриптима?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Он је човек који је био преко 2 метра висок, а сад овако на слици.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него само ово да разјаснимо да ли је то иста личност, тај Црногорац који је био командир извиђача кад сте Ви дошли и исти тај за кога мислите да сте га препознали?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тада сте рекли да познајете извесног Ђолета Шиптара?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли ишта ближе знате о њему рећи?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У истрази сте рекли да је из Берка, да му је отац Албанац, Шиптар, да му је мајка Српкиња, да су посластичари, јел тако нешто, то сте рекли?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па добро, јел му је отац посластичар био, сад чиме се бавио не знам, али знам да је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ко је Муслиман, јер и то сте помињали у поступку истраге?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па не знам како се зове.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где су они у овој јединици "Шкорпиони", у организационом смислу, да ли су у Вашој чети, да ли су у овој другој чети или су извиђачи?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Они су у извиђачима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И Црногорац и Муслиман и Ђоле Шиптар?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте за то време у "Шкорпионима", за тих годину дана имали какву легитимацију? Јел се легитимишете као припадник јединице ради не знам ни ја, било чега?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не сећам се, мислим да нисмо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јер овде смо чули, да нам је неко и чак и показао легитимацију "Шкорпиона"?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја нисам имао. Добијали смо ове за личне карте и тао, али навлаке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где сте Ви конкретно на линији?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Где мислите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте описали линију, па сте рекли, па сте говорили о центру линије у смислу да је то неко место, значи, ако је лево крило, десно крило, е сад ово је неко централно место докле је могао доћи камион итд., е ако дакле, линију замислимо као један развучен положај људи бораца који стоје супротстављени противничкој страни, па има своје лево крило, десно крило, где сте Ви ту, Ви лично?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Скроз на левој сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Скроз на левој страни? Дакле, Ваша чета је лево и Ви сте унутар тога скроз на левој страни?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Скроз, задњи ров на лево.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је рецимо по Вама развучен, дугачак тај положај, та линија што Ваше чете, што извиђача? По некој Вашој процени?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Све заједно?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па да, имајући у виду конфигурацију терена итд., по некој Вашој процени наравно?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па једно километар и по отприлике до два.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико од борца до борца? Јел сте Ви укупани? Да ли је свако направио себи неке?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ровови су били укупани на сваких можда 50, 100 метара, све зависи од терена каква је прегледност и у рову су се налазила два, три, четири човека.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Значи тако? Рекосте како добијате храну да се дотура коњима, ко су ти људи, па није ваљда ваша јединица имала коње?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, то су обично били тамо људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел су то мештани људи?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Мештани, да кажемо тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Из локала?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А како сте се снабдевали водом?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Из потока.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Из потока?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел то било неког потока?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је то далеко од тих Ваших положаја?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па ту поток је протицао баш.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кроз положаје, кроз линију?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте и онда смо ту доле ишли на поток.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ту су долазили ови из Добоја, ја сватих ти Аркановци који су били даље?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Сви смо ту ишли на тај део на поток.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е добро. Оно што смо ми овде први пут данас чули у судници јесте то да Ви говорите о неком бункеру са муницијом који се налазио доле негде? Па добро да га схватимо неко место где се остави нека муниција у случају потребе да се може сићи по то и узети?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где је то, где је то у односу на ову тачку до које долази, као крајње долази камион? Где је то?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Одатле можда још једно километар, километар и по.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Према положајима?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Према положају.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, релативно близу положаја?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па близу положаја, ту смо долазили по муницију, значи, са свих страна.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ко је доносио муницију ако се камионом донесе ту до те последње тачке које донесе горе до тог складишта, бункера?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам, можемо само претпоставити да је то она група која је слободна.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви нисте били у таквој некој ситуацији да преузимате ту муницију и да је носите тамо?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, из камиона нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Има ли ту, да ли ту у близини ваших положаја, у близини тог бункера, у близини те последње тачке до које долази камион, дакле, било где ту, те три локације да ли ту има спаљених викендица? Да ли сте Ви приметили какве спаљене викендице?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ништа слично у близини тог потока где узимате воду?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Нисам видео ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли вам што говоре називи Лучевик, Крагујевац, Хум?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Са тих терена тамо, рекосте и Трново, рекосте и Трескавица, Годиње, Годињске Баре? Ништа Вам то не значи, ни на шта Вас не асоцира?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ништа, ни у подсвести да сам чуо негде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас још нешто питам, да ли сте ви на неки начин комуницирали са овом командом, тамо где је био командант?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате да је неко други Ваш командир или неко комуницирао?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па највероватније да је командир комуницирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је било неких радио-веза или нешто тако, оних моторола или нешто?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некад виђали то?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, нисам, нисам ни обраћао пажњу, нисам ни загледао тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин се онда знало, рецимо кад дође муниција или дође храна да сад неко сиђе, како ће се знати ако нема комуникације никакве?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви знали једном кад сте сишли?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па знато како, то обично од рова до рова иде дозивање и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сиђи по муницију, па неко мора да каже?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сећате ли се ко је Вама рекао да сиђете Ви по муницију?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па ови из суседног рова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из суседног рова су Вам рекли? А нисте никад видели Вашег командира да има рецимо ту везу или нешто?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели, нити сте видели за толико времена колико сте провели радио станице?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Нисам запазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радио станица да постоји?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите?

Хоћемо да направимо паузу, па ћемо после тога да наставимо са питањима.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се направи пауза у трајању од 20 минута, ради одмора.

Па ћемо после тога да наставимо са питањима.

Добар дан још једанпут свима.

Замолићемо сведока да приступи.

Добар дан и Вама још једанпут. Као што сте видели веће је завршило са питањима. Тужиоче изволите да ли Ви имате питања? Пуномоћник?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: (пуномоћник оштећених). Мада то произилази, али ја дефинитивно, пошто је доста рано дошла, да ли се ова јединица када је он дошао у њу звала "Шкорпиони"?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га питала и рекао је јесте.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је некада Вуков ишао по храну или муницију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је он ишао некада?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли му је познато да ли су се Аркановци и ови момци из Добоја који су били с њима, да ли су се са истог места одакле и они, снабдевали храном и муницијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате одакле су се они снабдевале ове остале јединице?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не бих знао.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли му је познато да ли је ова јединица "Шкорпиони" има неке везе са МУП-ом Србије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам то питала на други начин да ли зна коме припада, евентуално војсци, полицији, али?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не бих знао.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли познаје Сову Косановића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли неко лице које има надимак «Сова»?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Сова ми звучи познато али, да видим можда бих и препознао га, а сад не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Под чијом су они командом били тамо каже на тој линији, на тој линији су с једне стране Аркановци, а с друге стране момци из Добоја, јесу ли имали неку јединствену команду, пошто је јединствена линија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли сте сви заједно имали неку команду да сте припадали?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: То не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел су имали неки у смислу у вези са командовањем, у вези са војном делатношћу, на истој сулинији, јел су имали неке контакте са те две јединице које су заједно са њима држали линију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ове оближње што сте рекли да сте?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, само са првим ровом смо имали контакте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са чиме сте имали?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Само са првим ровом до нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Првом особом који је био ту са Вама?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Браниоци изволите?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Сведок је на почетку свог излагања на Ваше питање, исказао да познаје оптужене, ја бих Вас молио да омогућите сведоку да погледа све оптужене и да каже њихова имена, ко су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете се окренути, погледајте оптужене, па или по именима или по надимцима да нам кажете да ли препознајете неког?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ово овамо је Перо, Вук, Боцо, ову двојицу, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се имена, или не сећате се да их познајете?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не сећам се, не сећам се уопште да сам их видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте их видели. Добро хвала.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: У тим приликама када је сусретао команданта било у Ђелетовцима било на терену, на који начин га је он лично ословљавао.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Са команданте.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: У приликама када је сретао и виђао било у Ђелетовцима било на терену Вуков Александра, како је њега ословљавао.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Вук.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Он је рекао да лично није добио никакву команду од Вука на терену јер је био тамо у чети. Да ли има сведок сазнања да је Чоке као командир његове чете био... на терену Трнова добио било какво наређење од Вуков Александра.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате или није добио?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам, не знам.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: То сте и Ви председнице већа питали и члан већа, уважени судија Крстајић је такође питао нешто у том смислу, ја бих само желео да се прецизира овде. Да ли је место, да ли је сведоку наине познато, да ли је место на које је доведена храна и муниција за чету и за извиђаче било исто место или су то два различита места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је рекао колико сам ја схватила, исто место?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја мислим да је било исто место.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли мислите или сте сигурни.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па мислим, не знам. На исто место се довозила и храна и онда се разносила по, сад ако сви једемо исту храну, значи један камион довози храну.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Сведок је у свом исказу определио време када је дошао у јединицу, у истрази на један начин па онда данас на главном претресу је у неколико био у дилеми које то године. Моје питање гласи да ли у јединицу Шкорпиони долази прво он или Вуков Александар. Ко прво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви дошли, јел био Вуков у јединици?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Таође на Ваше питање, он је једнога тренутка рекао да је из прича чуо како би била санкционисана недисциплина од стране команданта и ту је стао. Шта је то из приче чуо.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па овако. Знали смо сви да је командант темпераментан човек и да једноставно може се деси да пукне, оно што се каже и да прилепи и шамар. Е сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би била санкција?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да. Мени се то није десило никад и нисам нит видео да је некога тако нешто али причали су због неког пића не знам ни ја шта да су добивали и шамаре.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: У фази истраге сведоку су од стране истражног судије предочаване неке фотографије, имајући у виду чињеницу да је овај исказ сведока само у једном делу који сам ја идентификовао и што је за одбрану битно о осталим разликама, несигурностима, контрадикторностима, ја овога тренутка нећу говорити, а мој предлог би с тим у вези био, да се сведоку предоче фотографије број 6122, број 6118, 6125 и 6062. Где он одређено лице са квалификативима могуће је, вероватно, можда, идентификује као лице под надимком Црногорац, ово говорим из тог разлога што би смо тада дошли до следеће чињенице а то је опет везано за део одбране четвртооптуженог да Црногорац уопште на терену Трнова није био. Па би сте предочавањем тих фотографија могли да се он прецизније одреди а потом и евентуалним

предлозима људи који несумљиво знају ко је Црногорац да кажу, је ли то тај човек или не, јел сам сведок у фази истраге није био прецизан, и још само једна реченица, он ни данас није био прецизан говорио је о неких физичким карактеристикама па између осталог каже «Црногорац је био неко ко је био висок преко два метра» а сада каже на слици, на фотографији није био одређен. Па Вас ја молим да му фотографије предочите да бисмо дошли до тога да ли је Црногорац уопште био на терену Трнова или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Као што знате када смо говорили о предочавању фотографија, много раније на почетку овог поступка био је договор управо због инсистирања бранилаца да се фотографије у овој фази поступка не предочавају, док се филм не буде извео као доказ, значи не можемо направити сада никаква искључења обзиром на овог сведока јер нисмо ником другом предочили. Овакав предлог може остати само за неко будући поступак, неки будући претрес а никако на данашњем јер то је управо због вашег реаговања на фотографије које сам ја имала идеју да би предочили и сматрала да може, Ви сте инсистирали тек кад буде филм се показао да се могу онда и фотографије и тако смо се договорили?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа ја нисам ни сад, ово сам, апсолутно ми је јасно да чак тих фотографија ни нема пред Вама сада, и идеја овога није била да он сада се изјасни него је предлог управо у том правцу дао предлог да се сведок када будемо дошли до те фазе поново саслуша и прецизније одреди а уколико не би смо одговарајућим другим доказима дошли до онога што је одбрана четвртооптуженог да Црногорац уопште на терену Трнова није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је будући предлог али мало пре сте мало другачије рекли, па нисмо могли извести закључак да сте то мислили за убудуће?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ево сад сам прецизирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема проблема, апсолутно?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Заиста сам мислио тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад нам је јасно али?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Није отклон ка, пошто сте ми Ви то предочили него заиста ми је јасно која је ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања. Изволите да ли имате питања. Ја ћу Вас само замолити да угасите микрофон. Од овде присутних окривљених јел има неко питања. Изволите, Петрашевић?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Изволите?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Прво питање, није провокативно, не бих хтео да се тако схвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми ћемо?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Да ли је сведок имао исту фризуру и док је био у Шкорпионима, исто као и сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што, чекајте пре него што одговорите ја ћу да одлучим да ли ћете да одговорите. Јел то ради идентификације, мислим која је сврха таквог питања да би проценили значај његов?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Па ја не могу да га се сетим, али не кажем да није био тамо. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вас питам, не знам да ли то питат

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ради тако, идентификације нечега или. Јесте исту имали?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па у већини случајева јесте. Шишао сам се доста кратко међутим сада од '97.,године имам алупецију, отпала ми је коса и сад се то обнавља тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви значи познајете оптуженог Петрашевића?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте га виђали, нисте се дружили али да га познајете?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колко често сте се то виђали с њим?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па то све зависи, рецимо кад сам прешао у чету тад је било јако ретко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ал у Ђелетовцима док сте били, рецимо?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па и то је у Ђелетовцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Али само прешо сам, кад сам прешао у чету онда јако ретко, али док сам, док сам био у извиђачима то је било можда једно два месеца, тад смо се виђали доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли се икад с њим упознали именом и презименом, ја сам тај и тај, ја сам?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него сте знали за њега из приче?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Знамо се овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако. И поздрављао је и он Вас у виђењу?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви кажете да се не сећате њега, уопште да сте га видели икада или?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Па добро, по мом сазнању тамо је било много људи, ја сам и рекао цифру од 550 људи, тако да није чудо. По мени би било чудо кад неко не зна неког из командујућег састава, тако да за војнике није. Моје следеће питање је од када он мене зна, од његовог доласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел од доласка или га познајете од раније или од?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, од како сам дошао у Шкорипионе, од онда.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: А кад сте дошли, само да понови ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то смо рекли?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја сам дошо, додуше мислим да си ти дошао касније после мене још, негде у марту сам ја дошао '94.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Добро. На терену Велика Кладуша.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Сведок каже да је био у извиђачком воду.
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Где сам ја био на том терену.
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам, мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште био на терен?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам, нисам сигуран али мислим да ниси ни био тамо.
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Ја сам био на том терену и био сам у извиђачима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел га се сећате?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не.
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Не. Добро. И питање, рекли сте у мају '92.године, да сте отишли на одслужење војног рока.
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: А тада да сте имали 11 месеци учешћа у рату.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако сте рекли?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па добро, то, то, тако нешто.
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: То значи од шестог месеца '91.године.
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Од седмог месеца. 17.07.
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: А шта подразумевате под тим учешће у рату.
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: 17.07., сам из града побего у касарну и од онда ми се водило учешће у рату, значи тамо сам био заробљен и после тога кад сам избега вратио сам се поново за Крајину и, значи под оружјем.
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Па јел можете бит прецизнији, где.
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па од Осијека, значи касарна, Бела касарна у Осијеку, територијална одбрана у Ловасу, после тога, па није само територијална одбрана у Ловасу, после тога сам отишао у Ћуприју и онда сам се вратио.
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Мало ми је чудно, 11 месеци учешћа у рату, зна се да, добро могао је да је био на книнском ратишту, могао је да је био рецимо на Борову селу од априла месеца, могао је али то не спомиње, тако да ми је мало чудно да има толико искуства, али добро. Јел могу да дам коментар свој.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, како да не?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Сведок је вероватно био у Шкорпионима, значи то не бих да спорим али верујем са свиме овим не знам како је дошао уопште до улоге сведока. Можда жели мало себи да подигне цену пошто се препознао на ТВ-у, па да у свом окружењу буде мало популарнији јер са тим свим, не свим, него са доста његових изјава мислим да не говори истину.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето, Ви сте директно у вези обезбеђења, ево то је директно што би могли да га питате, ако Вас је већ видео, како Вас није виђао?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја не знам ко је у каквом својству, ја знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али ево, ово је чињеница која је неспорна. У којој сам оптужени тврди да је био у обезбеђењу команданта да је био стално с њим, да нигде без њега није ишао, а Ви кажете да нисте виђали, ево то је рецимо једна чињеница где би директно могли да прокоментаришете, чак и да се суочавате, али није толико битно за суочавање, али ево можете у вези тога?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Ви сте рекли да сам ја био возач Боцин.
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Ја сам по Боцу само ујутру одлазио по њега, и тад би Боца, значи за волан а ја би поред седео, ни у ком случају ја нисам био возач. Тако да и мало је чудно да није уочио још крупнију особу од мене, значи Момића и Медић Александра који смо били у обензбеђењу, тако да. Мислим ово нису, нису везана за оптужницу, једноставно мислим да не знам која је сврха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не добро, за ситуацију?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је била у вези обезбеђења?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није небитна ствар?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се и даље, и поред овог што Вам предочава, да су они били тако крупни и да су ишли са њим, то?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, не. Не могу да се сетим, стварно, никога се не могу сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, хвала. Да ли неко од окривљених још има. Изволите Вуков?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Изволите. Јел можете ту, јел Вам згодно?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да. Добар дан сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате сведока?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Па ја лик знам и памтим га као војника из чете. Имамо мало, можемо директно да причамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, па ћу Вас ја, ако ја проценим да нешто није у реду?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Кажи ми колико дуго си био у извиђачима.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па, два месеца. Два, два ипо месеца у врх главе.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Ако сам ја добро разумео, ако си прво био у извиђачима.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: А дошао у марту '94.године.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Тако нешто.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Тако нешто. На који први терен си ишао.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: У Подзвизд.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Па то се мало не слаже, зато што је Велика Кладуша, април '95.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Све је могуће.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да ли си био на терену Личког Петровог села или Жељаве или.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, не.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Ниси био у јединици тада.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Нисам био уопште у Шкорпионима тада.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: То је новембар '94. године, значи хронологија никако не иде једно с другим. Ко је водио извиђаче у то време када си био у извиђачима.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Црногорац, ваљда.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: И ту се не би сложили пошто би мене сигурно запамтио као командира извиђача на Великој Кладуши, сигурно ме не би знао из виђења, да, знао би ме јако добро пошто сам прилично времена провео малтретирајући извиђаче обуком и физичком припремом, значи знао би ме изузетно добро, можда би ме чак и проклињао у неким моментима али за своје добро. Значи, овако, ништа. Записао сам, да ли је Црногорац био на Трнову.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам. Не знам, по слици, оне слике што су ми показивали учинило ми се да јесте, не знам.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Ја одговорно тврдим да није био и одговорно тврдим да у мом исказу имате од свих исказа најпрецизније хронолошки сложено кад се шта дешавало, чак сам Вам рекао да сам дошао тачно у дан 01.априла '94.године, затим, не знам. Дефинитивно је сведок побркао датуме, хронологија се никако не слаже. Кажеш да си на терену Трнова био у Мишићевом воду.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Кажи ми која је, који је први одлазак кад смо дошли у викенд насеље, значи кад смо се лоцирали, разместили. После колико времена први пут идемо у зону борбених дејстава.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не бих знао рећи. Други дан одмах, трећи, тако нешто, не знам.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Само на један потез географски си био на положају.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што сам ја покушавала, да?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Па сад ћемо да решимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам обзиром да знамо да сте Ви променили, ја сам зато то инсистирала?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Такође одговорно тврдим да после пар дана на онај терен који ми помињемо да се провело дан или два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да ја уводим у зону борбених дејстава извиђачки вод и баш Мишићев вод, да сам по доласку у Шкорпионе прво месец дана био код истог тог Мишића, војник и да сам након тих месец дана прешао у извиђаче, тако да познам и људе из тог вода и да бих то сигурно запамтио пошто је читав дан протекао прилично живахно, ма шта то значило, тако да, не могу да кажем да сведок лаже, али могуће да се погубио у неким појмовима, да се губи у хронологији и дефинитивно сматрам да сте промашили сведока за данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то суд процењује кога ће да саслушава, наравно и по предлогу тужилаштва или без предлога, суд одлучује о томе, сваки сведок може допринети у неком делу нечему?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира на процену осталих учесника ми ћемо да ценимо његов исказ кроз писмени отправак. Него би било важније ово од свега што сте сад испричали. Онај део где он говори о оном бункеру са муницијом који никад нико није споменуо па ни Ви.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете га у вези тога питати, где је тај бункер и да ли је он стварно постојао. Јер Ви би вероватно, претпостављам знали да је тај бункер заиста постојао?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Па ако би неко знао, знао би ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вас питам, то би био најинтересантнији део његовог исказа?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па рекао сам, да бункер као бункер није бункер, него је то место на цести где се муниција преузимала, и ту је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте рекли, па како, јел Вас члан већа питао?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ту је био, бункер је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сад потпуно окрећете?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Бункер један стари, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, чекајте. Ви сте рекли једно место где долази камион?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па се до тог бункера који је нешто педесетак метара?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Преноси муниција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преноси, па онда ви силазите до бункера кад треба?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте и ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад не кажете то исто?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте, ту смо преузимали муницију, кад нам треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Код тог старог бункера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате икакав стари бункер да је постојао?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Не, значи сигуран сам у оно све што сам Вам нацртао да то баш тако изгледа, да је локација доласка возила, евентуално могла је та опрема да се избаци ту на том баш асфалтном путу од тад, од тог места се носило ако су присутни ти, логално становништво са коњима да нам изађу у сусрет да не носимо све на леђима, али више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апсолутно?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Више смо носили на леђима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ми смо саслушали велики број сведока и све овде оптужене и они су причали наравно своје приче, али нико ни у једном моменту није поменуо постојање било каквог бункера, ни на каквом месту сем камиона, који долази, одатле се узима муниција или храна, већ шта долази и носи на терен, значи нико никад није споменуо. Одакле Вама та идеја о бункеру?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви сигурни у то што говорите?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Можда је то само мени у сећању остало тај стари бункер на том путу и да смо ту преузимали муницију, е сад јел та муниција ту била нон стоп, јели није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви сте рекли, кад вам нестане муниција ви сиђете и узмете?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи морала је бити, не можемо сада, Ви мењате стално?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Али овај, не знам, једноставно људи моји, то је петнаест година прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, ал то су важне ствари знате, без обзира што Ви то можете да заборавите, али рећи, бункер један то није тек тако нешто, ајде не можете се сетити можда неког детаља, датума неког али?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Рецимо, дал је муниција била овде или је овде, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али се ради о томе да бункер уопште није постојао, е ту је разлика. Да он уопште никада није ту постојао, нити на том делу, да се долазило само до камиона?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можете рећ, мало пре сте ми рекли да је постојао?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја у мом памаћењу је рецимо урезано да тамо постоји неки, да је постојао стари бункер и да смо тамо од прилике, сад јел педесетак метара испред јел иза тог бункера се делила муниција ил није то ја не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, а то кад кажете делила, то би подразумевало да у том бункеру стоји неки човек и даје муницију?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не. Муницију, па може се и тако рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, да је постојао човек који стоји испред бункера и дели?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Кад се донесе муниција, тамо обично је неко увек био код муниције док се не подели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па код тог бункера старог, на том путу. Сад тачно јел тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви сте рекли када нестане муниција ви сиђете?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то значи да је увек муниција ту без обзира на људе?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Слушајте, ми рецимо, сваки борац на линију однесе себи муниције више него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ми је потпуно јасно и у међувремену се потроши?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Више него што му је потребно. Обично однесемо да имао за три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: И ако се потроши, сад за два дана видиш да ти је усфалило, јавља се у команду и иде се тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па чекајте, па како се јавља у команду?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад сам Вас питала, како се јави, управо како комуницирате, ја Вас питах Ви кажете појма немате?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како, сад кажете јавља се?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја јављам мом командиру а коме, како јавља мој командир вода, ја немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али ја сам Вас питала, Ви сте сад рекли јавља се у команду?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па јавља се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како се, не виче се до команде, мора се некако јавити, ја Вас зато и питам, а Ви сте рекли немате појма, сад кажете јавља се у команду?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ја не знам како се јавља у команду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, али чим кажете јавља, значи некако се мора јавити, логично је?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Некако се јавља, сад како се јавља, се оде тамо па се каже или како, ја не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И значи бункера нема, на крају крајева то је изгледа чињенично, а дал сте Ви нешто пребацили се на неки бункер?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Могуће је и то, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли сте се пребацили и све друго што сте причали ако око таквих ствари сада доводимо се у питање. Колко сте Ви сигурни у оно што сте говорили уопште?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па у већину ствари сам сигуран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У већину сте ствари сигурни?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да. Сад године могуће и да сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А само ми реците, кад сте Ви то силазили по то оружје до тог бункера, је ли ишо неко са Вама?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па како, увек је са сваког рова ишо је по један.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, јел иде један човек па сиђе или иде, десет људи?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, са сваког рова иде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колко је било ровова?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па сад, одкуд могу Вам ја тачно да кажем колко је било ровова, било је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па од прилике?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Петнаестак.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате ми рећи 21, али од прилике, 10?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Двадесетак, тридесет.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И свих вас двадесет у истом моменту крећете по оружје?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па тако се ишло. И узима се сандук и на првом се рову остави рецимо пола сандука, на следећем рову се остави следећих пола сандука и тако смо разносили муницију по.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На једном рову, колко има људи у рову?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па четири, пет.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И један од њих?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Увек један одлази по муницију.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колка је удаљеност из рова до рова?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па зависи од конфигурације, од педесет па до сто метара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како ви знате да је стигла муниција у свим рововима у исто време?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па јавило се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?
СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па увек од рова до рова комуницирамо, одлазимо једни код других, долазе нам и тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако сазнате да је стигла?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се онда договорите ипак је то по двесто метара, па таквих сада двадесет ровова?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па рецимо са задњег рова крене и онда се иде од рова до рова и купи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се купи?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људи?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел се то тако могло шетати баш на линији, вас двадесет иде сада, силази доле?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па није морало, да нас двадесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажете из сваког рова иде?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: На почетку буде један. Касније кад се дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зна, па кад се скупи вас двадесет, силазите двадесет.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: То је задњи ров.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, знам, али од задњег рова до бункера и сами сте рекли да има један комад, око километар колко сте рекли, значи треба двадесет људи да иду у исто време, то би било логично да је опасност.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, не разумете ме, од тог рецимо бункера, следећи бункер је на педесет, сто метара, да кажемо тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сви се ви купите?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: И следећи онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је линија, а тај ров је доле, где је улица, значи вас двадесет силазите доле?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Тако је сваки пут ишло?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Сваки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас двадесет је ишло по, или петнаест, колко вас је ишло?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па некад су ишла тројица ако је нестало на задњем рову муниције, отишла су двојица, ако иду сви, све зависи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Па још једна битна ствар, хтео би да потврдим изјаву Петрешевића везано за Велику Кладушу, пошто Петрашевић долази непосредно пред, можда мислим да је чак тај дан, кад се креће на терен Велике Кладуше, пошто је нови у јединици био је припојен мени, константно је био уз мене на том терену и не знам где је сведок био у извиђачима, али ја се нисам тако досађивао на том терену и ту је било прилично живахно, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да ништа нисте радили, да баш оно сте се досађивали, тако сте рекли, тај термин сте употребили?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па изашли смо горе код, на положај код ових који су били, из Петриње.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Добро.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Ако се добро сећам, ја сам остао горе на положају са осталима из чете.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: То је један од положаја тог терена.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Један од положаја.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да.

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Па након два дана смо се вратили натраг, јел тако беше. Или један дан смо били на положају па смо се вратили, не сећам се више, и имали смо смену, док се није десила та дизентерија.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: На том терену се променило више положаја, не могу да прецизиран, три или пет, али око тог броја се врти, значи да нисмо били лоцирани само на једној позицији него смо у више наврата померали те положаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још нешто да питате?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Не што се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да прокоментаришете његов исказ, да му кажете или?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Па мислим да сама прича, свако ко је испратио причу да може да извуче неки закључак, тако да нема потребе да прокоментаришем било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ништа. Хвала Вам. Да ли има још неко. Изволите. Медић Александар. Добар дан, изволите?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Добар дан већу, добар дан сведоку. Па ја бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви познајете, као прво да утврдимо то?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ја да Вам кажем, не познајем, а вероватно ни он мене не познаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни по лику, овако из виђења неког да кажете?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па сад да Вам кажем можда али пошто је коса опала и у униформама смо се виђали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да другачије, сидгурно?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Можда. Другачије и под опремом, шта ја знам. Ја бвих више дао коментар. Логичније је да препозна мене сведок, него ја њега, пошто смо ми јединке уз команданта, а у војсци се сви, кад се групишу мање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Обележвају и исто то желио бих да кажем ако памти Петрашевића, да кажем како је рекао као возача, онда би морао и мене и Момића да памти у том обезбеђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али он Видите каже, да он не?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Не, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није видео да је постојало обезбеђење, он полази од тога, па према томе онда не може ни Вас да се сети, јел Ви нисте обезбеђење?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па добро, ја кажем, ако је већ Петрашевића запамтио, да је с командантом онда би требало да памти и мене, јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Логички. И друга ствар исто ја врло добро знам да је Петрашевић био на Кладуши у извиђачима да се повремено придруживао нама и онда је после Кладуше дефинитивно прешао у обезбеђење команданта, ето толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли нешто да прокоментаришете?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези исказа самог сведока?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Немам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево изволите. Само члан већа?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја бих само нешто питао. Да ли је Момић имао неки надимак.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па Чобан, ми смо га тако звали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А да ли је био тамо неко под надимком Црногорац.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Јесте, јесте. Ја мислим, не мислим, већ сам сигуран Душко, а сад презиме не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колко је био висок.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па био је доста висок, ал је Момић био вишљи од њега и крупнији и вишљи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико, и то сам хтео да Вас питам, колко је Момић био висок.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ја мислим да је Момић био 204, ако се не варам, а овај је био нижи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То би било све?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: То би било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, можете се вратити?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Хвала и Вама, довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још има неко од окривљених. Нема. Да ли има неко од осталих. Нема. Ми смо завршили са Вашим саслушањем, имате право на трошкове превоза до Београда и назад, за превоз аутобусом или не знам како сте дошли?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ћете ми рећи колко су тршкови, ако имате карту да?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Имам карту.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се накнаде трошкови за сведока Делић Жељка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је повратна?

На релацији Бајмок-Београд и назад у износу од 1.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете сад после претреса одмах да подигнете трошкове у 210, просторији. Да ли имате Ви нешто још да кажете што Вас нисмо питали, или евентуално нешто на крају?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свега. Изволите.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја само да кажем испрвку једну, ја господина Крстајића нисам разумео, дал ме је питао јел Црногорац био ту на Трнову или да ли је уопште био у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Трнову да ли је?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: А на Трнову, ја се не сећам да је био, ја за то сад кад сам сео па сам размислио, то је исправка, знам да је био у јединици и да је био висок, али на Трнову га ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду хвала. Нема никаквих проблема?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, завршили смо Ваше саслушање, уколико буде евентуално неке потребе да Вас поново позовемо, сад имамо Вашу исправну адресу, а у случају да промените опет адресу у обавези сте да суд обавестите о промени адресе?

СВЕДОК ЖЕЉКО ДЕЛИЋ: Да нећу променити адресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето тако. Можете да идете. До виђења. Даћемо Вам карту кад будете и новац добили. Добро. За данас смо планирали овог сведока, кога смо данас и саслушали, још имамо сутра заказано. Ево само да ја кажем, па ћете Ви, значи Мирило Јована, сутра у пола десет. Изволите?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, ја ћу поновити предлог који сам већ дао у једном наврату, а ради се о притвору када је у питању мој брањеник Вуков Александар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што за сутра не оставите, сутра завршавамо?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Па знате шта, може и сутра може и данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим, можете свакако имате времена, него сам мислила сутра судимо у овој сесији па?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ја имам инсистирање од стране мог брањеника да учиним овај формални предлог, ја напосто морам да следим то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема проблема, Ви имате право, обично на крају радне недеље?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: По природи бранилачке функције. Наравно ја ћу под датим условима можда тај предлог поновити и сутра ако то буде било, јел да, потребно. Врло кратко. Предлажем да се у односу на четвртооптуженог Вуков Александра укине мера притвора и да се она супституише неком од мера из члана 136 Законика о кривичном поступку. Ја овај предлог посебно нећу елаборирати сем што ћу рећи да оно што је наравно познато. Притвор је најтежа мера процесне принуде, која је установљена са циљем да се обезбеди присуство у овом случају оптуженог у току кривичног поступка и његово несметано вођење. Мислим да разлози због којих је притвор статуиран у, као институт у Законнику о кривичном поступку неће бити доведен у питање уколико би се четвртооптуженог Вуков Александру омогућило да се брани са слободе. Разлози томе су неколики поред ових које сам рекао који су процесно-правне природе, али ја ћу указати на нешто што је нов моменат са чим са упознат у току

данашњег дана. Код свих оптужених колико сам успео да видим пише од прилике формулација способан да присуствује и прати ток суђења, када је у питању четвртооптужени Вуков Александар пише једна врло озбиљна, бар је ја доживљавам тако, озбиљна формулација, за сада способан да присуствује и прати ток суђења. Надам се да ово судско веће неће дозволити ону ситуацију да он једнога тренутка нема тај, да његово стање нам тај префикс за сада, него да пише да уопште није способан да прати ток суђења. Зашто Вам то говорим. За ово време колико браним Вуков Александра рећи ћу само једну реченицу, то може судско веће и да не интересује, узимам слободу да то кажем зато што сматрам да је то бар за мене битно. То је човек који све до оног тренутка док не буде евентуално пао овде, неће никога ништа замолити, и ја само вршећи бранилачку функцију то чиним у правном смислу речи, не молбе него ово је предлог. Дакле, мислим да ово судско веће би морало да покаже и највиши степен хуманости да човеку који је инвалид 100%, човеку који једноставно и да хоће не може, и да хоће нема куд и само једна паралела и тиме завршавам. Ова држава има механизме да обезбеди да се он брани са слободе, да предузме адекватно лечење и да очува какав, такав квалитет свог живота а има само тридесет и нешто година, јер видимо и из овог извештаја да чак ни та физикална терапија не може у затворским условима, дакле нема услова за адекватно лечење а ако би се јелда то на неки начин тамо и успело нешто урадити, можете мислити какви су то услови за спровођење било какве ефикасне медицинске терапије, то би смо можда могли направити тек толико да се каже да ето имао неку терапију, али суштински то није решење јер људи када су у таквом стању иду на одређена бањска лечења а не иду у затвор да спроводе терапију, јер напосто није ефикасно. У овој ситуацији мислим да судско веће има пуно разлога да одлучи на овај начин, а мерама из члана 136, се може обезбедити, јер то није законом ограничено да се он и петнаестоминутно јавља надлежном СУП-у, према месту његовог пребивалишта. Тамо каже повремено, дакле *exslelege* може и сваких петнаест минута. Кажем он и да хоће нема где и да хоће не може. Нигде. Нити му је то интерес. Вуков Александру је интерес да учествује у овом судском поступку, да докаже своју невиност и да сачува своје здравље ако може и ако му то ово судско веће буде омогућило да то учини на адекватан начин. Ја сама захвалан судском већу што је учинило већ одређене ствари када је у питању његово здравствено стање, омогућен му је одлазак и на ВМА, интересовање је било како да се организује и одређени медицински третман и у том смислу и он и ја имамо захвалност према овом судском већу, али мислим да полазећи од онога шта је правна природа мере притвора, његово присуство у судском поступку се може обезбедити и на други начин са слободе, а мерама из члана 136 било којом, се може учинити да се и кажем, петнаестоминутно јавља надлежном СУП-у, као доказ да ће учествовати у судском поступку. И последња реченица. Будући да су медији пратили све ово, нека лица су дошла до мог имена и презимена, и ја сам моментално само у једном најелементарнијем техничком сређивању тих докумената када је у питању Вуков Александар, ја сам добио и једну како би смо то назвали, петицију, видећете уосталом како је то формулисано, по мени мало и неспретно али, то су имена, презимена, бројеви личних карти и адресе пребивалишта, и ја ћу то уколико сутра предати суду. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Добро. Хоћете тужиоче онда Ви одмах данас да се изјасните. Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим, здравствено стање оптуженог Вукова је очигледно, е сад дал је баш то стање у том смислу тако нарушено ко што уважени колега Левајац наводи, ми још увек не знамо. Ја колко сам схватио, сад је управо та, у току та процедура да се види колко му је здравствено стање нарушено и да ли ће ићи у лошијем смислу и да ли постоје услови за адекватну здравствену негу оптуженог у овим условима у којима се сад налази. Мислим да је овај предлог за сад преурањен, и кад добијемо егзатан стручни, медицински налаз, онда би могли апсолутно да се изјаснимо било у једном или у другом стању, јер из тог налаза ћемо схватити да ли је његово стање тако лоше да ова мера која у правном смислу није оспорена је нужна или ћемо морати, јер ипак се ради о човеку без обзира што је оптужен, да му се замени неком другом мером. Тако да у овом тренутку док не добијемо адекватне лекарске налазе, ја мислим да је преурањено, па с обзиром на то и противим се да се у овом тренутку мера притвора укине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Е сад ми имамо једну ситуацију, следећу. Ми само. Молим Вас само ја да кажем па ћете. Имамо ситуацију где је бранилац доставио лекарску документацију и имамо налаз лекара из затвора који су упутили, значи само у вези рехабилитације своје мишљење. Ово сад што је тужилац рекао, то би већ упућивало на неку врсту вештачења, које би се требало евентуално спровести, да би утврдили здравствено стање, то ми у овом моменту нисмо урадили. Нисмо ни имали предлога, нити смо по службеној дужности. Ја не знам да ли Ви то предлагате, евентуално у том смислу неком, па да се утврди, јер ми немамо такав детаљан налаз, имамо само налазе али немамо о том општем стању?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, држим да не треба да покажем да сам врло респектабилан према ставу који је исказао тужилац и да он ужива моје лично поштовање и надам се да нећу рећи ништа што би то могло да дотакне на начин да би евентуално био погрешно схваћен. Здравствено стање Вуков Александра је такво да се поставља питање, чак и лаички, може ли горе. Може ли горе. Немојте да дођемо у ситуацију, ја сам га упознао колико, толико у овом времену, то озбиљно утиче на његово психичко стање, сада су ту се појавиле и неке друге ствари о којима ја сада потпуно самоиницијативно бранилачки говорим о чему нећу сада због тога што имам ту врсту забране од Вукова да говорим о томе, пише то у медицинској документацији. То више није само једна болест, то није само ово што је очигледно, ту је много ствари и оно што је најважније, јел може да се претпостави да се у глави човека који има свега тридесет и нешто година, а спреман је да долази на суд, спреман је и хоће, да се са слободе брани, да обезбеди у будућности какав, такав квалитет живота. Бојим се да уколико даље будемо продужавали то, да ћемо сви заједно понети део одговорности, јер то не само да утиче на његово физичко здравствено стање, оно утиче и на његово психичко стање а Вуков Александар има и право а има и намеру да има потомство. Питање је, погледајте анализе, па проверите тим пре што ја имам право на прејудицирани став. Вуков Александар је невин човек, то сте и Ви могли да се осведочите овде. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сад нећемо да улазимо у правну оцену и анализу случаја, сад смо говорили само о притвору?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: По Вашој оцени оно што сматрате да треба да се уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли. Изволите?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Па ја бих се, нисам имао намеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан још једном?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Нисам имао намеру да потежем ту причу данас, него сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и ја сам мислила пошто завршавамо то је логично?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да. Али само да се надовежем на заменика тужиоца. Верујте да, ја само још једном морам да изразим захвалност, Ви сте излазили у сусрет врло експедитивно чим сам потегао питање, Ви сте наложили здравственој служби да ме упуту на преглед, значи изрази захвалности Вама. Постоји тај налаз лекара са ВМА, верујте да тај лекар је био прилично надмен и арогантан, не знам да ли гаји предрасуде према пацијентима који долазе у пратњи затворских чувара или је иначе такав или му једноставно ја нисам симпатичан и не би написао такву дијагнозу да није имао дебелог разлога. Нисам до сад потегао питање мог здравственог стања да се то не би тумачило као опструкција процеса или избегавање одговорности али мислим да, нећу да коментаришем досадашњи тог поступка, доћи ће време и за то, не знам да ли треба да дођем у ситуацију да ме неко носи као синдикалну полутку по Специјалном суду, да ме гура у колицима, да би се показало како наше правосуђе води процесе по сваку цену, ако би, знате да ме не држите у обданишту, да каква услове имам да одржавам хигијену, одлазим у тоалет, али ћутим, ћутим годину дана, опет из разлога да се то не би тумачило овако или онако. Довољно је, значи не држите ме у обданишту, довољно је да дођем у сукоб да неким од притвореника пошто има психолошких профила, било, свакаких. Да заради. У том случају верујем да ни стражари не би селективно реаговали, довољан је ударац палицом или контакт у повређен диск, приликом пада, значи, ако зарадим такву повреду, пресуда коју ћете Ви изрећи је толико споредна ствар у мом животу. Здравствена служба уз све напоре може да ми изађе у сусрет средствима за ублажење болове, значи не знам неки диклофен или тако нешто, а то не решава проблем. Друга врста терапије у Централном затвору и најчешћи облик терапије је бенсендин, бромазепан, и други лекови те врсте, ја нисам бежао од стварности ни у тежим периодима свога живота тако да нећу ни сад. Имао сам ситуацију приликом куповине на кантини, недељна. Да доживим нешто што бих окарактерисао као класичну дискриминацију. Да сплетом околности тај пут није имао ко да ми помогне да понесем ствари које сам купио, на моју крајње уљудну молбу да ми се изађе у сусрет са, не везано за ово, него само да Вам кажем у каквим условима живим. Да ми се изађе у сусред да пренесем те ствари до себе, човек који ради на тој кантини ми је рекао да не купујем то што не могу да понесем. Ако је мислио на то што могу да ставим у зубе и у џепове, то ми није доста за седам дана. У тим ситуацијама имамо проблем са поносом и такве ствари нећу прећутати ником и том приликом сам

био прилично вулгаран, и тад сам могао доћи у сукоб и да зарадим повреду. Тако да не улазим, да не ширим причу даље, ако ћемо том линијом. Ако судија Врховног суда који је оптужен за корупцију без обзира што га у више наврата сведоци терете, директно га оптужују из здравствених разлога пуштен да се брани са слободе, а ја те критерије не задовољавам, Ви извините али то су рад, то ја могу да окарактеришем као рад Специјалног суда по двоструким стандардима. Значи, Ви јесте суд за ратне злочине, и поштујем, мени је у циљу да се ово истера до краја, да тај поступак покаже да сам невин, као што јесам и свако ко је пратио ток главног поступка, односно доказног поступка може само да извуче само један закључак, да оптужница у мом случају нема везе са чињеницама, али нема везе о том потом, значи нек траје колико траје, али да се покаже шта је у ствари било, јесте суд за ратне злочине, али немојте се трудити да будете већи католици од папе. Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли има још неко од адвоката. Тужиоче да ли нешто у вези овога, оптуженог, његовог предлога. Немате. Ми ћемо о овоме предлогу свакако одлучити, али то нећемо данас учинити, пошто још сутра имамо суђење, па ћемо одлучити сутра у току дана. А Ви донесите шта имате још, ово што сте рекли, тако да нема проблема.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес прекине, а наставак је дана:

22.06.2006.године у 09,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. До виђења.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА